

mislili

THOUGHTS – LETO 32
NOVEMBER 1983

Registered by Australia Post – publication no. VAP0663

misli

(THOUGHTS)

Religious and Cultural Monthly
in Slovenian language

Informativni mesečnik
za versko in kulturno življenje
Slovencev v Avstraliji

+

Ustanovljen (Est.) leta 1952

+

Izdajajo slovenski frančiškani
v Avstraliji

+

Urejuje in upravlja
(Editor and Manager)

FR. BASIL A. VALENTINE,
O. F. M.,

Baraga House, 19 A'Beckett St.,
KEW, Victoria 3101
Tel.: (03) 861 7787

+

Naslov MISLI: P.O. BOX 197,
KEW, Victoria 3101

+

Letna naročnina (Subscr.) \$ 6.—
izven Avstralije (Overseas) \$ 10.—
letalsko s posebnim dogovorom.
Naročnina se plačuje vnaprej

+

Rokopisov ne vračamo
Dopisov brez podpisa
uredništvo ne sprejema
Za članke objavljene
s podpisom odgovarja pisec

+

Stava (Setting): MISLI,
19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

+

Tisk (Print): Distinction Printing,
164 Victoria St., Brunswick, Vic.
Tel.: 380 6110

+

SLIKA naslovne strani:

Pokopališče stiškega samostana v novembrskem miru.
"Jaz sem vrata," je dejal Jezus. Tudi za nas.

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni ni vključena!

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) — Cena prvega dela 7.— dol., drugega dela pa 8,50 dol.

ANGLEŠKO—SLOVENSKI in SLOVENSKO—ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi (Komac — Škerlj), žepna izdaja, je pošel in čakamo nove dobave.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. knjiga. — Obsežno delo dr. J. Kolariča CM in podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj je 40.— dol. (Posamezne knjige: prva 7.—, druga 9.— in tretja 28.— dol.)

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa pokojnega Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in po vojni. Zares vredna branja. Cena vsem trem delom samo 10.— dol.

VERIGE LAŽNE SVOBODE — Zanimiva najnovejša knjiga izdana v slovenskem zdomstvu. Napisal misijonar Andrej Prebil. — Cena vezani knjigi 13.— dol., broširani pa 10.— dol.

ZGODBE O ZDOMCIH IN ŠE KAJ — Spisal Franc Btkvič. Cena 6.— dol.

ZEMLJA SEM IN VEČNOST — Pesmi Karla Mauserja. Cena 5.— dol.

MATI, DOMOVINA, BOG — Pesmi Ludvika Ceglarja. Cena 2.— dol.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 2.— dol.

PERO IN ČAS I.— Izbor iz pisanja Mirka Javornika od 1927 do 1977. Obsežna knjiga 529 strani. Cena 15.— dol.

NAŠ IN MOJ ČAS — Zbirko študij etničnih in kulturnih vprašanj je napisal filozof Vinko Brumen v Argentini. Cena vezani knjigi 13.— dol., broširani pa 10.— dol.

ANTOLOGIJA SLOVENSKEGA ZDOMSKEGA PESNIŠTVA — Strani 280. Cena vezani knjigi 16.— dol., broširani 13.— dol.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO — Izjava prič o teharskih dogodkih po vojni v letu 1945. — Cena 2.— dol.

V ROGU LEŽIMO POBITI — Napisal Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po vojni v letu 1945. — Cena 2.— dol.

(Dalje na notranjih zadnjih platnicah!)

MISLIM upravičeno očitajo zakasnelost. Res, nihče ne bi bil srečnejši kot sam urednik in upravnik, da bi enkrat prišlo do rednega izdajanja v začetku meseca. A toliko je nujnih in dostikrat nepričakovanih duhovniških opravkov, da je težko "priti v štih", ko enkrat zakasniš. Končno pa še pošta doprinese k zakasnitvi.

Spominjam se, kako se je včasih pokojni urednik p. Bernard jezil na pošto in njeno nezanesljivost. Za preizkušnjo poštne dostave je odposlal z ostalimi izvodi enega tudi na svoje ime in svoj naslov. Razni naročniki so mu že telefonirali, da so prejeli MISLI, on pa jih še ni dobil. Kar vidim ga, kažo je "cvirnal", kot je imel dobri mož navado reči za neučakanost in nervozo. Še sam je telefoniral k raznim znancem in dobil odgovore, da "so MISLI že prebrali". Sam pa jih je še vedno čakal. V tolažbo mu je bilo, če mu je kdo odgovoril, da MISLI še nima; manj vesel pa ob protestu nekoga, zakaj mu ni poslal MISLI, ko jih njegova sosedka že dva dni prebira . . . Po petih dneh je Bernardov izvod le prišel na cilj: s prečrtanim naslovom, narisano puščico na naslov MISLI v kotu ter pripisom: Not known. Return to sender . . . — Vsega torej tudi danes ni kriv p. Bazilij.

— Urednik in upravnik

VSEBINA + Praznik živih — stran 289 + Krizanteme — odlomki iz pesniške zbirke J. V. — stran 290 + Spoštovati preteklost - živeti sedanost - graditi bodočnost — Vinko Beličič argentinskim Slovincem — stran 291 + Željan odrešenja — Ivan Cankar — stran 292 + Matica naših pokojnih 1982/83 — stran 293 + Smrt je skrivnost — nekaj odlomkov iz razprave Dr. Jakoba Ukmarja — stran 295 + Mesec izpitov — D. C. — stran 296 + Čas — Michel Quoist — stran 298 + "Naši na tujih tleh" — Dr. Tine Debeljak — stran 299 + Šport je za razvedrilo in tekmovanje — D. C. — stran 300 + Izpod Triglava — stran 302 + Božja beseda — Blagri — P. Ciril — stran 304 + Izpod sydneyjskih stolpov — P. Valerijan — stran 306 + Pesem dveh src — roman — Florence L. Barclay — stran 308 + Naše nabirke — stran 308 + Z grobov — pesem Simona Gregorčiča — stran 310 + Adelaidski odmevi — P. Janez — stran 311 + P. Bazilij tipka . . . — stran 312 + Z vseh vetrov — stran 314 + Kotiček naših mladih — stran 315 + Križem avstralske Slovenije — stran 316 + Tudi skozi stisnjene zobe se da zbijati šale . . . — stran 320.

PRAZNIK ŽIVIH

KOLIKOKRAT stojim ob grobu in zamišljeno strmim v gomilo. Znanec leži pod njo — zdaj obujam spomine na najina srečanja. Spremil sem ga na zadnji poti in molil ob odprti jami. Še več: obiskal sem ga tudi v bolezni, ko je — dasi lepo pripravljeno na odhod v večnost — visel na sleherni krhki nitki tega življenja, ki se je nagibalo k zatonu. Kljub bolečinam in razkrajajoči bolezni je upal proti upanju ter še vedno delal načrte za bodoča leta, ko bo spet zdrav med domačimi. Toda končno je omahnil — zadnja nitka je popustila in tuzemsko življenje se je končalo. Ostal je le grob — ta zgovorno priča o življenju, ki je bilo in ga ni več.

Toda križ na grobu nam pove drugi del zgodbe. Govori nam o Kristusu, ki je smrt premagal — ne le zase, ampak tudi za nas. Grob in duh po trohnobi izgubita za kristjana vso strahotno podobo, saj je le začasna. Smrt nas loči za kratko dobo — ob misli na večnost, ki se je za pokojne že pričela in se bo kmalu tudi za nas. Morda tiči prav v tem tista skrivnostna povezanost s svetom mrtvih, ko doživljamo ob grobu trenutke miru v razgovoru s pokojnimi, ko položimo na grudo cvetko spomina, ko prižgemo na gomili svečko in ji želimo, naj njen plamenček dogoreva v spomin zaspalega v Gospodu. Ljubezen je vsekakor silnejša od smrti — dokler zares ljubimo, nam smrt niti s kruto ločitvijo ne more zadati rane.

Angleški pisatelj T. S. Eliot je v svoji veri v neumrljivo dušo zapisal, da so resnični mrtveci tega sveta in onostranstva le tisti živi, ki zaradi svoje navezanosti na ta svet in odvisnosti od njega izgubljajo voljo in moč za polet srca. Beseda večnost je zanje nesmisel, smrt pojmujejo kot popoln konec, ljubezen pa je zanje le čustvo, ki lahko sleherni trenutek ugasne. Čemu

... Prek gore trpljenja drži cesta
v večno radost, prek gore smrti drži
cesta v življenje. Visoko do neba se
je vzdignilo znamenje in vse trudne
oči so zastrmele vanj. ... Teman je
stal križ na Golgoti, kajti za njim je
plamenela vsa daljava v zarji paradi-
ža. ... V klanec so šli, zmerom višje,
vsaj pokrajina je bila pod njimi, ja-
sno razgrnjena kakor na dlani. ...
Šel je pred njimi, visok in lep, v
dolgi rdeči halji in vsi so šli za njim,
vsi ponižani in razžaljeni, vsi zasuš-
njeni in obremenjeni. Šli so v svetel
dan. ... Šli so v zmagoslavje in ra-
dost."

IVAN CANKAR

potem obujati celo spomin na pokojne? Bili so in šli so — ni
jih več. ...

Da, taki so živi mrliči, zanje je grob trohnoba in konec.
Zadnja postaja bednega življenja brez smisla in brez cilja.

Kristjan pa misli drugače. Dan spomina mrtvih je dejansko
praznik živih. Življenje in smrt se čudovito dopolnjujeta. Dej-
stvo neizogibne smrti zaznamuje vse s pečatom minljivosti,
obenem pa nam duh odločno odklanja misel o dokončni smr-
ti. Saj božja ljubezen nima s smrtjo nič skupnega. Ko so apo-
stoli izpovedali: "Vate zaupamo, Gospod. Besede večnega
življenja imaš. ..." so s tem izrazili občutke, ki jih imajo ver-
niki še danes. Zlasti, ko stoje ob grobovih svojih dragih. Vsa-
kemu bi morala pomeniti mrka beseda SMRT obenem tudi
svetlo besedo VEČNEGA ŽIVLJENJA, polno luči in tolažbe,
polno veselega upanja, polno ljubezni, ki je premagala smrt.
Kajti božja ljubezen ne pozna smrti.

KRIZANTEME

Odlomki iz zbirke J. V.

MATERI

Odkar zaprla si oči,
veselja več med nami ni.
Izguba naše mame zlate —
kako grenak spomin je nate!
Mati, ko bi našo bol poznala,
še v nebesih bi se razjokala.

OČETU

Otroci komaj zmogli smo
ime izreči tvoje,
ko skozi jutro žalostno
ti smrtni zvon zapoje. ...
Očetov drugih mnogokdaj
srečavamo po svetu,
otroci dragi nismo več
nobenemu očetu.

STARŠEM

Gospod, ki ukazuješ nam
otrokom vdanost, spoštovanje,
usliši naše prošnje zanje:
Odpusti naši materi,
odpusti našemu očetu,
kar zadolžila sta se Ti
zavoljo nas otrok na svetu!

Spoštovati preteklost – živeti sedanjost – graditi bodočnost

SLOVENIJA V SVETU čuti potrebo po povezavi, po izmenjavi idej. Žal pa največkrat ni mogoče osebno premostiti razdalje in je treba najti drugačnih poti. – Za takoimenovani "Pristavski dan" argentinskih Slovencev – letos dne 16. oktobra in že šestnajsti po vrsti, naslov tega članka pa je bilo njegovo geslo – je napisal govor naš tržaški pisatelj VINKO BELIČIČ, prebral pa ga je na akademiji v Argentini nekdo drug.

Beličićeve bogate misli ponatiskujemo, ker so tudi za naš avstralski del Slovenije v svetu vredne branja in treznega premisleka.

SPOŠTOVATI PRETEKLOST!

MAR ni to naročilo – hkrati z obljubljenim plačilom – zajeto že v četrti božji zapovedi? "Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živel in da ti bo dobro na zemlji!" Kakšna resnica, lepota in smiselnost je v teh besedah! Starši so nam dali življenje, ob njih smo shodili, od njih smo se naučili govoriti, od njih smo odhajali zmeraj bolj daleč – v svet in v življenje, utrjevali smo se in zoreli, in nazadnje smo se ločili od njih, kot se zrel sad utrga z drevesa, ko lahko že sam posreduje življenje.

Toda spomin na očeta, na mater, na detinstvo, na leta rasti je ostal v nas kot nekaj najsvetejšega. Ta spomin je hkrati hvaležnost Stvarniku ne le za starše, marveč tudi za vse tisto, kar nas je hkrati z njimi soblikovalo: za otroške in mladostne prijatelje, za učitelje, za duhovnike, za društva, za časopise in knjige, za kulturne delavce, za politične in verske voditelje, ki so po svojem najboljšem preudarku, premagujoč vse ovire, gradili blaginjo, srečo in ugled našega malega naroda v osrčju Evrope.

To je preteklost tistih izmed nas, ki smo odšli iz Slovenije že odrasli: v žilah čutimo neki čas, ki je zmeraj bolj daleč. Poznamo tisti čas, neizbrisno živi v nas, ponosni smo nanj. Do tuje zasedbe v letu 1941 in do izbruha bratomorne revolucije smo Slovenci v domovini živeli kot svobodni bratje in sestre. Kulturno in društveno življenje je bilo veselo in razgibano. Nikomur se ni bilo nikogar bati. Bilo je mogoče manj belega kruha in drugih materialnih dobrin, ni pa bilo zatrtega gneva, kot je danes, ko naši rojaki v Sloveniji brezmočno sprejemajo posledice zgrešene nacionalne, gospodarske in prosvetne politike ter se zapirajo vsak v svoj lastni boj za obstanek.

Nam se naše preteklosti ni treba sramovati. V uri preskušnje smo se odločili za pot, ki je bila tvegana in težka, toda po naši presoji edina mogoča. Svet nas takrat ni razumel. Sramotili so nas zapeljani rojaki in tudi kratkovidni tujci. Toda pogledjmo, v kakšnem stanju je Slovenija štirideset let kasneje! In pogledjmo, kakšen je položaj sveta po štiridesetih letih! Bilo bi

domišljavo trditi, da smo bili preroki; ali zdrava pamet nam je ukazovala, da smo se borili proti zlu. Z lažjo in nasiljem je sicer zmagalo zlo, toda mi smo svojo dolžnost izvršili – tudi za ceno obilnega trpljenja, solz in krvi. In ceno svobode mnogi od nas plačujejo še danes.

Tisti, ki so si leta 1945 prisvojili popolno oblast nad našo matično domovino in torej za njeno usodo prevzeli vso odgovornost, Sloveniji načrtno in z vsemi sredstvi vcepljajo materializem in brezboštvo. Minule čase njih pričevalci pogosto pačijo ali omalovažujejo ali kar zanemarjajo. Celo tak pogumnež, kot je za sedanje razmere v Sloveniji Bojan Štih, sprejema slovito katoliško revijo "Dom in svet" samo do leta 1941. Kot da bi nam letniki 1942, 1943 in 1944 bili v sramoto! In tudi verski tednik "Družina" si letos ni upal zapisati imena škofa Rožmana ob stoletnici rojstva. Če ne bomo sami poznali, cenili in spoštovali svojo preteklost, zaman kaj takega pričakujemo od naših nasprotnikov. Pričevati moramo o nji, ponosni moramo biti nanjo: ne zato, ker bi bila brez vsake sence, marveč ker se od nje tudi učimo. Ker vemo, da stojimo v sedanjosti čvrsto le, če stojimo na razčiščenih in razgledanih tleh. Samo kdor ima trdna tla pod sabo in mu hrbet varuje mirna vest, se lahko bojuje za boljšo prihodnost in uspešno gradi srečnejši svet.

ŽIVETI SEDANJOST!

Starejšim izmed nas, ki jim spomini tako radi uha-jajo v prejšnjo domovino, preti nevarnost, da bi se pred neveselo stvarnostjo sedanjega časa zaprli v žalost in zagrenjenost. To bi bilo sicer nevarno, ne bi pa bilo niti krščansko niti za mladi rod spodbudno. Svet se nenehno spreminja, na svetu je stalna samo menjava. Jasno: vsakdo je navezan na mlada, zdrava, uspešna, srečna leta – ali kaj, ko ta "lepša polovica dni" tako naglo mine!

Tudi naš čas ima svojo privlačnost, vreden je naše ljubezni in našega sodelovanja. Dolžni smo mu dati svoje sposobnosti, vtisniti mu moramo svojo podobo. Ne smemo se ga bati. Samo strahopetec beži pred

stvarnostjo in si zakriva oči, da ne bi videl kaj neprijetnega. Oblastniki v Sloveniji naj nam bodo v svari! Zamolčujajo in prikrivajo življenje, delo in uspehe "Male Slovenije" v zamejstvu in zdomstvu, ker vedo, da bi morali ob drugačnem ravnanju povedati tudi, kaj mi mislimo, kaj pišemo, kakšni so naši ideali in kakšne cilje imamo. Kdor pa pozna svobodo edinole zase, od vseh strani zacementirano in na vse strani našpičeno, pač v vsaki drugačni svobodi vidi nevarnost in grožnjo. Mi se ne zapiramo, ampak puščamo, da pihajo čez nas vsi živi vetrovi – kajti čistijo zrak in omogočajo dihanje. V tej božji svobodi moramo odgovorno razvijati svoje moči vsak v svojem okolju, da bo naša narodna skupnost živela iz resnice, poguma in sodelovanja.

GRADITI BODOČNOST!

To naročilo velja v prvi vrsti mladim, ki imajo življenje – kot pravimo – "še pred sabo". Bila bi pa velika napaka, če bi zato starejši prekrizali roke, dokler imajo še kaj moči. Bodočnost smo dolžni graditi vsi: izkušnje starih naj brzdajo kipeče načrte mladih! Četudi nas kdaj obide malodušje in se nam ob današnjem položaju sveta zamaje vera v jutrišnji dan, mi, ki jemljemo Kristusovo zagotovilo "Jaz ostanem z va-

mi vse dni do konca sveta" zares, ne bomo omahovali! S še večjo ljubeznijo do trpečega sveta, ki ječi v sovraštvu, solzah in krvi, bomo presegali vsak sam zase svoje osebne potrebe – imeli bomo oči za svojega bližnjega, za našo skupnost, v katero nas je povezala nedoumljiva usoda.

Argentinski Slovenci (in nič manj avstralski! – op. ur.) ne smejo pozabiti, da so živ del malega naroda, ki živi neznansko daleč proč, onstran Atlantika, na drugi celini. Ta narod gre že desetletja skozi težke preskušnje, ki jim nihče ne vidi konca. Njegova prihodnost mora biti pri srcu vsakomur, ki govori, misli in čuti slovensko. Njegovi raztreseni udje, bodisi v bližnjem zamejstvu kot v daljnem zdomstvu, izpostavljeni valovom tujstva, so dolžni ohranjati zvestobo svojemu poreklu, saj bodo le tako spolnjevali naravni zakon, ki je izšel iz Stvarnikovih rok.

Iz zvestobe tisti svobodi, zaradi katere živimo zunaj matične domovine in katera nam omogoča živeti po vesti, po spoznani resnici, bomo še nadalje črpali vero v življenje slovenskega naroda. Bolj kot samo političen pojem nam je Slovenija ena izmed družin, ki imajo po božjem načrtu svoje poslanstvo v pisanem občestvu ljudstev in v skupni usodi sveta. Za to usodo pa smo soodgovorni vsi.

LEŽAL SEM na svetli jasi pod vrtom. Vse nebo je bilo do roba nagosto posuto z zvezdami. Vse luči so bile prižgane v nebesih. Velik praznik je pač bil. Vse zvezde so bile tam, kamor jih je Bog postavil. Svetle in tihe so stale tam, tesno

druga ob drugi, vse bele, kakor s šmarnicami ovenčane. Mežikale so prijazno, smejale so se mi. In visoko nad njimi so potrkovali zvonovi, tako daleč, da je bila njihova prijetna pesem komaj še spomin.

Željan odrešenja

Obšla me je prijetna misel, kakor pozdrav od teh belih, prijaznih zvezd: da bi bilo zmeraj tako, do zadnjega diha in še prek njega, na vekomaj! Da bi nikoli ne minila ta noč, da bi nikoli ne ugasnile te zvezde, da bi se nikoli več ne prikazalo glasno sonce, to sonce dneva, ljudi in življenja, solza in krvi in prekletstva božjega. Tako bi ležal tiho, ne ganil bi se, ne videl nikogar. Le visoko črno drevje bi sanjalo okrog mene svoje polnočne sanje in zvezde nebeške bi se smejale nad menoj, dokler se ne bi nekoč začela polagoma, prav polagoma dvigati ta moja postelja, svetla jasna in plavala mirno in tiho belim zvezdam naproti. In te bele zvezde bi prihajale, prijele bi se za robove s srebrnimi rokami ter me prepevaje vzdignile kvišku, v tisto milo, toplo luč, ki je v njih večno domovanje.

Globoko pod zvezdami so se spenjale iz noči goste sence kvišku. Valovale so počasi, trudno, kakor da bi jih zemlja ne hotela spustiti. Ko so jih od blizu

obzarile nebeške luči, sem jih razločil in spoznal. Lice do lica, drugo tik ob drugem, brez števila. In vse je bilo kakor eno samo ogromno, temno telo, ki je mogočno in mirno kipelo iz noči v svetlobo. Lica so bila vsa obrnjena proti nebu, zato so bila čista in bela kakor lica zvezd, ki so jim hitele naproti. Še je bilo trpljenja in bridkosti na čelu, v udrtih očeh, na polodprtih ustnicah, na mnogoterem licu je še ostala strnjena kaplja krvi, pod mnogoterim očesom še ni bila posušena solza. Vendar je že dahnila na čelu božja milost in slutnja paradiža, oči so se zasijale, ustnice so se nasmehnile in koščene, izmu-

čene roke so se željno in zaupljivo iztegnile naproti srebrnim rokam zvezd. Ni bilo konca. Več kakor samih usmiljenih zvezd je bilo teh oči, teh rok, ki so koprnele kvišku, v svetlobo iz noči in groze, trpljenja in smrti. Dvigalo se je, kipelo proti svetlim nebesom od vseh strani obzorja in visoko nad zvezdami je potrkalvalo k velikem blagoslovu pred božjim obličjem.

Ubog, odrešenja željan, ležim na trdi zemlji sam. Oj, tja bi, k njim, ki zdaj z lahkim koraki hite med zvezdami, da ne zamude blagoslova. Pridi, zvezda moja, ne pozabi me!

IVAN CANKAR
(Podobe iz sanj)

Ta nova imena
smo dodali naši
MATICI POKOJNIH

Spominjajmo se duš
v svojih molitvah!

BERNIK ANICA r. Gašperin

* ? – Jesenice na Gor.

† ? . 11. 82 – Gordonvale, Qld.

HORVAT MARIJA r. Prosen

* 2. 6. 33 – Trpčane pri Il. Bistr.

† 3. 11. 82 – W.Footscray (M),
Vic.

MOYLE JOHN RICHARD

* 20. 5. 58 – Coburg (M), Vic.

† 4. 11. 82 – Albert Park (M), Vic.

MOCKOVIČ FRANČIŠKA r. Schall

* 31. 8. 1900 – Zemun

† 19. 11. 82 – Blacktown (S), NSW

KURE NIKOLAJ

* 21. 4. 30 – Dol. Radenci,

(Stari trg ob Kolpi)

† 23. 11. 82 – Norlane (G), Vic.

MEZINEC JOŽE (Pepi)

* 27. 3. 29 – Klanc pri Komnu

† 27. 11. 82 – Adelaide, SA

PAHOR MARIJA ROŽA r. Vižintin

* 25. 6. 13 – Dol blizu Gorice

† 4. 12. 82 – Heidelberg (M), Vic.

KOVAČIČ SLAVKO

* 4. 5. 07 – Velika Gorica

† 24. 12. 82 – Mosman (S), NSW

KALUDER ANA r. Zelič

* 26. 7. 08 – Št. Rupert pri Celju

† 26. 12. 82 – Newcastle, NSW

KRUŠEC ANA r. Žagar

* 4. 3. 08 – Nova Lipa pri Vinici

† 10. 1. 83 – Morwell, Vic.

KATARINA ILIJAŠ r. Buckovič

* 27. 10. 1882 – Mune v Istri

† 12. 1. 83 – East Victoria Park
(P), WA

SNEIDER JULIŠKA r. ?

* ? – Vojvodina

† 17. 1. 83 – Caulfield (M), Vic.

PERKO ELIZABETA r. Šnedec

* 18. 12. 07 – Zg. Ročica, Slov.g.

† 22. 1. 83 – Wodonga, Vic.

BADAVNIK MIRKO

* 11. 11. 24 – Robadje

† 23. 1. 83 – Adelaide, SA

JAKOPIČ ALOJZ

* 16. 12. 19 – ?

† 1. 2. 83 – Whyalla, SA

SCHNEIDER ANA r. Grašič

(ime spremenila v Brown Wilma)

* ? – Kranj

† ? . 1 ali 2. 83 – Melbourne, Vic.

PEKOLJ JOŽE

* 8. 4. 25 – Vapča vas na Dol.

† 19. 2. 83 – Greensborough (M),
Vic.

SKALA ADELHEID (Heidi)

* 1. 10. 26 – Nemčija

† 27. 2. 83 – Ryde (S), NSW

BLAŽIČ ANGEL

* 22. 3. 19 – Omignano, Italija

† 3. 3. 83 – Sydney, NSW

BRCAR PAVEL

* 17. 6. 35 – Kamne pri Št. Rupertu na Dol.

† 10. 3. 83 – Burwood (S), NSW

TURK MARTIN

* 2. 5. 26 – Bušeča vas na Dol.

† 12. 3. 83 – Brewarrine, NSW

DOMANJKO ANTON MATIJA

* 25. 2. 35 – Stara gora

(Videm pri Ščavnici)

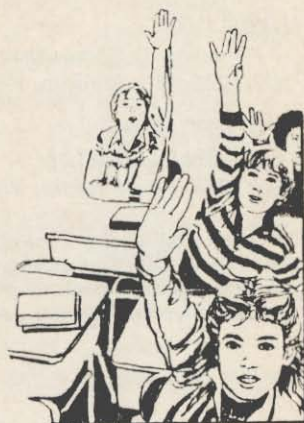
† 21. 3. 83 – Westmead (S), NSW

MESEC IZPITOV...

POUČEVANJE slovenščine, ki se je začelo pred sedmimi leti v Melbournu in leto kasneje v Sydneyu kot srednješolski predmet, je relativno stabilizirano. Enakovrednost slovenščine z drugimi jeziki je poudarjena, ker je upoštevana tudi kot maturitetni predmet (HSC).

Razlike med avstralskimi deželnimi (States) vlada mi so velike, a verjetno niso nikjer tako očitne kot v šolskih sistemih. Te razlike se ne zmanjšujejo in zato je potrebno prilagoditi učni predmet v mejah posameznega šolskega sistema. Tako delo pa zahteva dobro poznavanje šolskega sistema in predlaganega predmeta.

November je čas vsakoletnih izpitov od osnovne šole do univerze in šolsko leto se bliža zaključku. Študenti s pozitivnimi ocenami napredujejo. Ostali padejo, kar lahko pomeni ponavljanje za eno leto ali celo opustitev učenja. Pri mnogih pismenih izpiti ne odloča toliko znanje kot sposobnost – veščina, da kandidat hitro misli in reši vprašanje v predpisanem času. Velika šibkost takih izpitov je, da lahko padejo tudi študenti, ki so se veliko in dobro učili in imajo zadovoljivo znanje.

Zato se zdaj iščejo nove možnosti za boljše ocenjevanje, ker ena vrsta šolskega ocenjevanja bo vedno v veljavi vse dokler smo v družbi, kjer odloča v vsakdanjem življenju potrošniška miselnost, konkurenca, privilegiji in drugo. Kakor so šolske reforme zadeve politike vladne stranke, vendar je njihovo uveljavljanje odvisno tudi od sodelovanja učiteljev, študentov ter njihovih staršev. Prav letošnja v Viktoriji zakonjena decentralizacija šolstva podeljuje študentom (odločanje pri šestnajstih letih starosti), njihovim staršem in učiteljem večje pravice, istočasno pa jih zavezuje na nove dolžnosti. Ukinjeni so šolski oddelki pri ministrstvih in vse zadeve glede poučevanja so prenesene na nižja okrožja ter šole.

V Melbournu imamo letos šest študentov, ki v novembru delajo maturo iz slovenščine. Za njih je to eden izmed petih predmetov in za uspešno opravljeno maturo mora študent dobiti pozitivne ocene za najmanj 12 enot. Izpitne predmete si lahko izbere iz kategorije – 1 (šteje 3 enote; ocenjevanje: 70% zunanji izpit, 30% v razredu), ali pa kombinira s predmeti ka-

tegorije – 2 (šteje 3 enote; ocenjevanje: samo v razredu). Potem so še predmeti, ki štejejo po 1 enoto.

Spričevalo o zaključeni srednješolski izobrazbi, določevanje standardov za prehod na višje študije ali v zaposlitev urejuje VISE (Victorian Institute of Secondary Education), ki ima za vsak predmet poseben strokovni odbor.

V Viktoriji letno dela maturitetne izpite okoli devetindvajsettisoč študentov. Letos je prvič uveljavljena izboljšana reforma v kategoriji –1, kar pomeni, da so izpitne zahteve znižane in bo po standardizaciji pozitivno ocenjenih 80% vseh študentov. Do sedaj so jih "vrgli" 30% iz skupnega števila vseh študentov, kar je bilo že v naprej določeno. Standardizacija ocen, ki jo zagovarjajo univerze (samo še dve) in jim služi kot "filter", je gotovo krivična študentom. Mnogi zagovarjajo ukinitve zunanjih izpitov.

Slovenščina je v kategoriji – 2, ki upošteva samo razredno ocenjevanje, brez standardizacije. Prednosti za študente so očitne in ocenjevanje je bolj objektivno. – Prav slovenščina je bila prvi priznani jezik v smislu novih reform. Pionirsko delo je bilo izvršeno na področju jezikov s pododborom za akreditacijo slovenščine. Predlog študijskega načrta je sestavila in zagovarjala ga. A. L. Ceferin. Študija pedagoških ocenitev vseh maturitetnih jezikov (Glej: VISE - News, Sept/Oct, 1982) je bila uradno objavljena lansko leto. Častno prvo mesto imata slovenščina in indonezijsčina. Potem se zvrste svetovni jeziki kot francoščina, nemščina, italijanščina in drugi v skupnem številu 24 jezikov. Kdor ve, da pri akreditaciji glavnih jezikov sodeluje mnogo akademskih strokovnjakov, je zasluga visoko kvalificirane strokovnjakinje iz naših vrst toliko več vredna.

Sedaj pa nekaj o sami letošnjih maturantih v Melbournu. Kot prejšnja leta, so tudi letos študenti pripravili spored za kratko oddajo v slovenščini na etničnem radiu. Spise je bilo samo vskladiti, da ni bilo

ponavljanja. Ni bilo časa za vaje, da bi se otresli treme pred mikrofonom, kar se mnogim dogodi, kadar preveč govorijo. Zanimivo pa je, da so temu podvrženi prav taki, ki so drugače zelo dobri v govorjenju.

Za letošnje uvodno pesem sporeda je bila izbrana Stritarjeva **Popotna pesem**:

. . . Danes tukaj, jutri tam
– novi kraji, nova lica –
če mi vseh ni tu, drugam . . .

Pesem je uglasbil pred sto leti Ipavec, zapel pa ljubljanski oktet Gallus.

Napovedovalka je bila **Silvia Ferfolja**, ki je po zdravu vsem prijateljem slovenske besede povedala nekaj o sebi. Rojena je v Avstraliji in bo tukaj živila. Obisk pred nekaj leti v Sloveniji jo je prepričal, da je važno znanje materinega jezika za sporazumevanje s sorodniki. Vendar zanjo ni dovolj samo znanje jezika, potrebno je vedeti tudi nekaj literature in zgodovine ter tako spoznati, kaj so njeni starši in slovenski narod. Rada se je učila o slovenskih pisateljih in pesnikih. Najbolj pri srcu pa ji je Simon Gregorčič. Dobro se spominja očetovega pripovedovanja o pesniku, ko so potovali po soški dolini. Čeprav ne govori slovensko tako dobro kot bi hotela, sedaj bolje pozna duha slovenskega jezika. Po maturi misli nadaljevati s študijem znanstvenih ved.

Za njo se je oglasila **Michelle Lenarčič**, ki se je v imenu celega razreda zahvalila učiteljici ga. Jožici Paddle - Ledinek za delo, ki ga je imela z njimi. Potem je pripovedovala, kako ji je bilo spočetka nekam težko v razredu med novimi obrazi, a sčasoma se je živela. Upa, da ji bo učenje slovenščine prišlo prav

pri poklicu in doma. Najbolj pa v Sloveniji, ki jo bo še letos obiskala. Najtežje se je učila slovnico. Misli, da se je dosti naučila o slovenski zgodovini, ljudskih običajih in navadah. Zanima jo pripravljanje slovenskih jedi. Ohranila bo slovenski jezik in bi želela, da bi se ob nedeljah več shajali Slovenci in prijatelji. Meni, da je življenje v slovenski družini prijetnejše, ker je več razumevanja med starši in otroci. V ponos ji je, da je hčerka slovenskih staršev.

Peter Kure prihaja iz Geelonga vsako soboto podobno kot lansko leto njegov brat Niko. Z učenjem mu je bilo letos nekam težko, ker bi rad delal kaj drugega, pa zaradi šole ni mogel. Glede slovenščine ima srečo, ker sta mu pomagala mama in brat. Po maturi misli, da bo lahko študiral za elektro-inženirja, ali pa za srednješolskega profesorja fizike. Poleg tega igra v zabavnem orkestru kitaro in bi rad nadaljeval z muziko, ki mu je v veliko veselje. Pred sedmimi leti je bila cela njihova družina na obisku v Sloveniji. A takrat je bil še premlad, da bi si vse zapomnil. Upa, da bo še potoval tja na obisk, da vidi, kako se je spremenilo in kaj je tam drugače od tukaj. Poleg skrbne mame ima brata, ki študira metalurgijo, sestro Julie, ki obiskuje srednjo šolo, Kristina kot najmlajša pa osnovno šolo. Obe sestri se pridno učita slovensko.

Jenny Vran je bolj šaljivo opisala svoje obiskovanje pouka v Box Hillu ob sobotah dopoldne. Stanujejo precej daleč in vožnja je bila problem. Oče je rekel, da jo včasih ne bo mogel voziti z avtom v šolo. Mati pa je takoj rekla, da jo bo v tem primeru ona. Ker pa ne zna voziti avto, jo je le spremljala do avtobusne postaje. Za Jenny je bilo nekam hudo. Namesto, da bi ob sobotah dalje spala, je morala še eno uro prej

Veseli obrazi letošnjih melbournskih maturantov ob priliki maturantskega večera.

Od leve proti desni: Suzi Saksida, Silvia Ferfolja, Peter Kure, Aleksandra L. Ceferin (predsednica VISE-odbora za slovenščino), Michelle Lenarčič, Jenny Vran in Srečko Bogve.

vstajati kot pa navadno med tednom. Do avtobusa je imela dva kilometra pešhoje. Včasih je zamudila in je morala pol ure čakati na prihodnjega. Tako je šlo pet let. Letos pa je morala zaradi mature hoditi v center Melbourn. Njen tedenski spored je res nabit. Vsak dan šola, ob petkih zvečer pa delat. Potem se mora učiti še slovenščino, ki je sicer njen najljubši predmet. V soboto dopoldne je šola in šele potem vrže proč knjige ter gre z veseljem na ples. Tudi v nedeljo ne more spati dokler hoče. Zgodaj mora vstati, da gre k maši. Zato upravičeno pravi, da nima prostega nobenega vikenda.

Suzi Saksida se je učila slovenščino že mnoga leta in je zdaj zadovoljna, da je s študijem pri kraju. Učila se je vedno rada, a najbolj ji je izmed pesnikov všeč Prešeren, ki je pisal tako lepe pesmi, da so zaslovele po svetu. Najbolj je pomemben za slovenski narod s svojimi nesmrtnimi deli, ki se jih še danes učimo tudi v Avstraliji, kjer nas je sicer bolj malo Slovencev. Rada bi še več govorila o Prešemu, a mnogi dosti vedo o njemu. Poslovala se je s pozdravi staršem, sestri Mary in gospe Remec, ki jo je vozila v šolo.

Potem se je oglasil **Srečko Bogve**. V Avstralijo je prišel kot sedemletni dečko iz Slovenije. Tukaj so ga takoj začeli klicati Steve. Misli pa, da ga zaradi tega sreča ni zapustila, saj ga doma in med Slovenci še vedno kličejo za Srečka. — Pa tudi z njegovim priimkom ni kar tako. Ko je šla njegova mama k župniku, da se pomeni glede poroke, jo je župnik vprašal: "Kako pa se boste imenovali?" Mama je odgovorila: "Bogve." Župnik pa je nato rekel: "Vem, da Bog ve.

Samo jaz bi tudi rad vedel." — Srečko je vsa leta hodil k pouku slovenščine v Maribyrnong. Ni bilo vedno lahko, a je mati tako želela. Zdaj mu je prav. Ima veliko sorodnikov (preko 40 svoje generacije) v Sloveniji, ki jo je obiskal leta 1980, a bi rad kmalu spet potoval tja. Že dela načrte, da bo šel plesat v disko, plezat na Triglav in gledat Postojnsko jamo. Skupaj s starši misli, da je Slovenija najlepša dežela na svetu in se mu včasih kar stoji po njej.

Silvia Ferfolja je na tem radijskem sporedu še na kratko opisala maturantski večer, kar postaja že prava študentska tradicija in so ga tudi letos proslavili skupaj s starši in učitelji. Lepo so se zabavali ob alpski zabavni glasbi, petju in plesu. Nagovor maturantom je imela ga. Aleksandra Ceferin, predsednica VISE - Odbora za slovenščino. Maturantom je želela vso srečo na življenjski poti. Obžalovati je bilo samo odsotnost učiteljice ga. Paddle - Ledinek, ki je težko zbolela.

V imenu maturantov se je Silvija zahvalila vsem učiteljem, ki so jih zdaj ali prej učili, staršem pa za vso podporo, da so jim omogočili študij. Poslovala se je z lepimi pozdravi vsem, ki cenijo slovensko besedo.

Za konec radijske oddaje smo slišali Župančičevo **Zdravico**, ki jo je uglasbil Mihelčič in zapel ljubljanski Študentski oktet.

Toliko o letošnjih maturantih avstralske generacije slovenskih naseljencev v Viktoriji. Upravičeno smo nanje ponosni in vredni so našega zanimanja ter naših upov. Čestitamo k njihovem uspehu in jim želimo vso srečo tudi v bodočnosti!

D. C.

Č A S

NAJVAŽNEJŠI čas

— sedanji trenutek.

Najvažnejše dejanje

— to, kar moramo narediti sedaj.

Najvažnejši človek

— ta, ki je zdajle pred mano.

Gospod, čas imam.

Ves čas imam zase,
ves čas, ki mi ga daješ,
leta mojega življenja,
dneve mojih let,
ure mojih dni
vse pripadajo meni.
Od mene je odvisno, da jih napolnim
mirno in sproščeno,
toda napolnim čisto do roba . . .

Gospod, nocoj te ne prosim za čas,
da bi še to in ono naredil.
Prosim te za milost,
da bi v času, ki mi ga daješ,
vestno izvršil vse tisto,
kar ti hočeš, da naj storim.

MICHEL QUOIST

»Naši na tujih tleh«

DR. TINE DEBELJAK je v argentinskem tedniku "Svobodna Slovenija" objavil tale članek, ki zgovorno dokazuje, kako pristransko je v matični domovini prikazana literarna ustvarjalnost Slovenije v svetu. Med izpuščenimi severnoameriškimi avtorji sta kar dva urednika MISLI (v članku podčrtali mi) – naj bo ta ponatis tudi naš avstralski protest k neumestnemu bojkotu. – Urednik

POD tem naslovom je v Cankarjevi založbi v Ljubljani s sodelovanjem Slovenske izseljenške Matice v uredništvu Jerneje Petričeve izšla velika ANTOLOGIJA KNJIŽEVNOSTI SLOVENCEV V SEVERNI AMERIKI (strani 525). Jernejo Petrič poznamo predvsem kot prevajavko Adamičevih angleških del v slovenščino, in iz raznih razprav o njem. Videti je, da pozna dobro pisanje Slovencev v Severnih državah Amerike in Kanade.

V tej Antologiji je predstavljenih okrog 50 piscev, ki so pisali v teh dveh pokrajinah Severne Amerike, to je ZDA in Kanade in to od vsega početka, v kolikor se to pač da zasledovati. V ZDA je v zadnjem času izšlo že nekaj manjših antologij ter slovensko-angleške književnosti, tako v obliki pomožnih tekstov k poučevanju slovenščine oz. angleščine, šolskih učbenikov (Gobčeva, Dončenko itd.), toda, v taki reprezentativni obliki kot sedaj še ne. Dve tretjini knjige je posvečenih izboru originalnih oz. prevedenih tekstov, začeniši od prvih literarnih pričevanj slovenskih piscev v XV. stoletju do današnjih, katerih najmlajši je rojen – leta 1955.

Antologija je razdeljena v dva dela, v udeležbo v književnosti ZDA in Kanade. Prvi del pa potem še v dva oz. v tri dele. Najprej: Prvi literarni poskusi v ZDA, in nato Obdobje množičnega priseljevanja v ZDA, nekako od leta 1880 do konca prve svetovne vojne. Tema poglavjema je dodan še dodatek nekaj prispevkov neznanih in neugotovljenih piscev. In nato sledi Kanada v enem poglavju.

Zanimivo je prvo poglavje, o začetkih zapiskov Slovencev v teh deželah. Petričeva v dodatnih literarnih študijah ugotavlja, da so se Slovenci v te kraje naseljevali že v časih, ko je slovenska protireformacija leta 1589 po odloku avstrijskega nadvojvoda Ferdinanda začela izganjati protestante iz slovenskih dežel. Najmočnejša kolonija iz teh avstrijskih dežel se je izselila v Nemčijo in od tam v novi svet v zvezno državo Georgijo. Toda težko je ugotoviti, koliko od teh je bilo Slovencev. V XVII. in XVIII. stoletju so se v Novi svet naseljevali le še posamezniki. Eden prvih je bil jezuit Marko A. Kappus iz Kamne gorice, misijonar, ki je prišel v Ameriko leta 1687 in je trideset let misijonaril na ozemlju severne Mehike in Kalifornije. Bil

je sicer znan kot latinski pesnik, toda v tej antologiji je predstavljen s prevodom svojega pisma, ki ga je pisal svojemu bratu leta 1699. Sledi odlomek iz razprave škofa Baraga o ženitvah Indijancev v Ameriki. Nato sledi prevedeno pismo znanega neuravnovešenega misijonarja Smolnikarja in pesem Franca Pirca o vožnji z ladjo na misijonsko delo v Ameriko. Sledi pesem A. Smrekarja (Pesem o mescu) in odlomka iz knjige "Amerika in Amerikanci" Jurija Trunka (ki je umrl pred nekaj leti v 103. letu starosti). Z njim je zaključen ta prvi del literarnih poskusov Slovencev na tem prostoru. Nato sledi literarni prispevki iz časa "množičnega priseljevanja" po letu 1910, katere začenja Frank Kerže s humoristično zgodbo iz sodne razprave v stari domovini. Vse od strani 43 do 400 sledi pisci: J. Ambrožič, Molek, Zavrtnik, Terbovec, Tauchar, Zupan, Kristan, Bukovinski, Rogelj, Fr. Magajna, Zorman, Jontez, Oven, Zupančič, Adamič, Kuhel, Grill, Kobal, Krasna, Tomšič, Mlakar, Beniger, Slabe, Medvešček, Grdina Jože, Klančar, Mary Jugg, Česen, Saitz, Kern, Modic in Rose Prosen. – Po teh imenih sledi nekaj anonimnih piscev, nakar se nadaljujejo zgledi kanadske slovenske literature.

So to doneski v prozi in poeziji, toda poezija je gotovo v splošnem slabša kakor proza. Za starejšo dobo je najznačilnejši Ivan Zorman, za novejšo pa preseneča pesnica Danica Dolenc in Tomaž Ložar, ki oba pojeta v angleščini, pa sta predstavljena v prevodu. V pripovedništvu pa je najmočnejši literarni donesek gotovo Adamičev opis kapetana Blakelocka, dasi Adamičeva proza ni leposlovna, kot jo pravilno označuje urednica, ampak bolj žurnalistična reportaža. Večina spisov je spominov na mladost v domovini. Tudi Kristan je zastopan s slabimi prispevki, o katerih sodi Petričeva, da ne dosegajo kvalitete domovinskega pisanja. Presenečajo pa stvaritve Mlakarja, Klančarja, Česna, Saitza, Dolenca in pesmi Danice Dolenc in Tomaža Ložarja, ki sta že popolnoma vraščena v moderno angleško sodobno književnost. Preseneča nas tudi, kakor se vidi iz spremne študije, kolikšna je bila originalna gledališčna ustvarjalnost te prve in druge slovenske emigracije v Novi svet. Ne čudim se, da so odri toliko prikazovali, ampak temu, da so slovenski avtorji tolikšno količino iger napisali, ko je med našo

sedanjo emigracijo v Argentini manjša izvorna teatarska storilnost.

Kakor je tudi Antologija zanimiva, vendar moramo odločno protestirati proti temu, da se dosledno bojkotirajo vsi leposlovci, povojni emigranti, po letu 1945, ki ne pripadajo današnji duhovni usmerjenosti v Jugoslaviji. Če so predstavljeni pisatelji, ki so bili rojeni leta 1944, 1948, da, celo 1955, pa so prišli iz Slovenije v emigracijo šele 1958, oz. 1970 . . . , moramo protestirati, kako to, da ni v knjigi takih slovenskih pisateljev, ki so živeli in žive v ZDA in Kanadi, ki so pisali ali ki še pišejo tam že trideset let, pa niso v Antologiji vpoštevani? Kje je proza p. Ambrožiča, ki ni samo pisal političnih člankov, ampak tudi povesti, zgodbice, nič slabše od onih, ki so v Antologiji? Ali Karel Mauser, ki ne izdaja samo knjig v Celovcu, temveč tudi v ZDA? Ali ni pisal v ZDA? Kje je Ludve Potokar, ki je pisal v ZDA pa tudi v Kanadi in je tam tudi umrl? Kje je ostal kanadski pesnik in slikar Kramolc in kje epik Būkvič? Kje p. Valentin? Kje Zdravko Novak, kje Puš, kje Jakopič? In Javornik? Ali ti spadajo med prepovedane slovenske pisatelje tudi v ZDA in Kanadi? Ali samo v Republiki Sloveniji? Kako mora založnica opravičiti izpuščanje takih celih skupin slovenskih pisateljev "na tujih tleh"?

VREDNOST športa za posameznika je v razvedrilo in organiziranem tekmovanju. Z vežbanjem se stopnjujejo fizične kot mentalne sposobnosti. Vsak športnik ima nekaj prirojenega talenta, ki ga s trdim in vztrajnim ter dolgotrajnim treningom razvije za dosego športnih uspehov v tekmovanju z drugimi. Včasih je to dosegel sam. Zdaj se pri stalnem izboljševanju rekordov še več zahteva. Zato je športnik poleg talenta in ambicije navezan na nasvete trenerjev in izvedencev svoje športne panoge. To je še bolj poudarjeno pri tekmovanju skupin (ekip). — Seveda pa je tudi veliko takih, ki športno vežbajo, a brez namena tekmovanja z drugimi, ampak le s seboj — po starodavnem geslu: Zdrav duh v zdravem telesu!

In še to: Ali se zdi založnici opravičljivo dati tako reprezentančni zbirki slovenskih izseljencev v ameriškem "zdomstvu" za motto — vodilo tak verz kot ga nosi ta knjiga:

*Jaz domovine ne poznam.
Za narod moj ne vem, ne znam,
Kjer kruh je, tam je domovina.
Svet le ena je družina.*

In to naj bo — kot pravi oglas na platnicah, vsebina te knjige: Pričevanje o slovenstvu v ZDA in Kanadi? O nezlomljivi želji in volji prijateljev "o h r a n i t i s l o v e n s t v o . . ."

Zakaj so založniki te knjige nekoč vprizarjali lažni "narodno-osvobodilni boj", če naroda ne priznavajo, kakor so postavili dokumentarno trditev v naslovu - mottu te antologije? Zdaj so se deklarirali kot načelni brezdomovinci. PREGNANCI iz domovine, ki mislimo drugače — pa smo tem breznarodnikom narodni izdajalci! Zato ignorirajo narodno pričevanje teh leposlovcev v ameriškem svetu kot nepripadajoče slovenski tradiciji na tem prostoru sveta!

Kakor je Antologija dobro zamišljena in literarno zgodovinsko lepo komentirana, je vendar neodpustljivo pomanjkljiva, namenoma krivična in celo "uradno" pristranska.

ŠPORT je za razvedrilo in tekmovanje

Že iz stare grške zgodovine vemo o velikem pomenu, ki ga je imel prav šport pri izoblikovanju narodnega značaja, saj je prišel takoj za vero. Mladina se je pripravljala za leta naprej. Pripadniki vseh slojev so tekmovali med seboj pod enakimi pogoji. Tako so se srečali in zbližali ljudje, ki bi drugače verjetno hodili vsak svojo pot. To veljavo najdemo še danes v športu, čeprav se je človek v mnogem odtujil okolju in so družbene spremembe vplivale na način življenja. Profesionalci dosegajo vrhunske rezultate, dobiček odloča o panogah, država pa vpliva v športnih zadevah tudi iz političnih in gospodarskih razlogov.

Oglejmo si največjo avstralsko športno zmago, ki smo jo doživeli letos v septembru, ko je Bondova

jahta "AUSTRALIA II." v dvoboju z Amerikanci v Newportu (ZDA) zmagala z rezultatom 4:3. Tako si je osvojila najbolj slavno svetovno trofejo "America's Cup". Amerikanci so leta 1851 premagali petnajst angleških jaht. Prav od takrat pa do letos so vedno premagali nasprotnike in obdržali znameniti pokal v svojih rokah. V 132 letih so zabeležili 23 zmag nad jahtami iz Anglije, Kanade, Francije, Irske in Avstralije. Avstralija se je po drugi svetovni vojni šestkrat potegovala za zmago pri izbirnih tekmovanjih z Ameriko, a je vedno izgubila.

Na letošnje zmago so se Avstralci tri leta dobro pripravljali. Poleg milijonskih investicij in vodstva milijonarja Bonda ter izvežbanostjo kapitana in moštva, je verjetno zagotovil prednost novoizumljeni stabilizacijski del jadrnice (keel). Ta del so najprej tajno z modelom preizkusili v laboratorijih na Holandskem, potem patentirali, da ni smel nihče kopirati. Spremembe so bile v mejah pravil in vsi protesti so bili postavno zavrženi.

Zmaga je navdušila Avstralce in skoraj cela Avstralija je gledala odločilno tekmo na televiziji. Spontanost navdušenja je najboljšje izrazil ministrski predsednik Hawke, ki je imel za seboj res vse, ko je čestital in poudaril pomen te športne zmage. — Priprave za prihodnje tekme za ohranitev pokala Avstraliji, ki bodo v Perthu čez tri leta, obetajo povečan turizem, novogradnje in milijonske dobičke.

Kakor po eni strani elitnost jadrnanja in ogromni stroški delajo pomisleke, je vrednost srečanja v izzivu, v trdovratnem iskanju in tveganju za dosego cilja, za katerega drugi mislijo, da ni dosegljiv.

Kakor smo sicer prilagojeni novemu svetu, le pride misel na primerjavo športa z rodno deželo. Seveda ni uporabiti istih meril, a slovenski narod je imel že stoletja nazaj ljudske igre kot kegljanje, balinanje in po-

dobno. O modernih športih lahko govorimo šele v našem stoletju in iniciativa je prav tako bila na športno navdušenih, podjetnih in sposobnih posameznikih — pionirjih. Omenim naj samo smučarske skakalnice in kegljaštvo → oboje je bilo vpeljano s patenti in investicijami med prvo in drugo svetovno vojno. Začetek je bil v Sloveniji, potem so prevzeli po Jugoslaviji.

Posebnost je bila pri Slovencih vpeljava telovadbe pred modernim športom. Slovenci so prevzeli od Švedov in Čehov telovadne organizacije. Liberalci so ustanovili sokolska telovadna društva (Tyršev sistem), pristaši Slovenske ljudske stranke pa "Orle". Telovadne organizacije so dale temelje odbojki, vzpodbudo za atletiko in še druge športe. V telovadbi sami pa so sčasoma dosegle mednarodne uspehe.

Slovenski naseljenci v Avstraliji so se oprijeli največ balinanja, zato nekaj na hitro o tem. Balinanje je bila stoletja stara ljudska igra za razvedrilo, predvsem v zahodnih slovenskih pokrajinah in sicer sprva kot prosta igra. Podjetni krčmarji so zgradili terene za balinanje, kjer so gostje balinali in seveda pili. Tako gostilničarsko balinarstvo je odpravila Športna zveza šele po drugi svetovni vojni, najprej v Sloveniji okoli 1950, potem po Jugoslaviji. Balinišča so bila normirana, enako tudi krogle, pravilniki balinanja pa prilagojeni mednarodnim pravilom z ostalimi obeležji športa. Škoda je, da je prevladal mednarodni stil in se niso ohranile tradicionalne igre, kot je na primer z mednarodnim in narodnim stilom kegljanja.

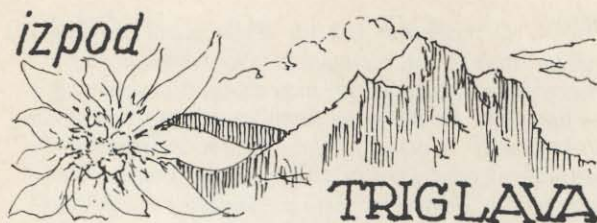
Kot so se avstralski Slovenci tako samoiniciativno izkazali z gradnjami svojih klubskih prostorov, tako so si hitro zgradili tudi balinišča. Danes imajo stalna tekmovanja za moške in ženske v klubih in med klubi ter svojo Balinarsko zvezo. Ni dvoma, da je balinanje najbolj priljubljen množični šport prve generacije slovenskih priseljencev na Peto celino. Vreden je, da se goji in ohrani.

D. C.

MARIBOR
Stari del mesta ob Dravi (Lent) s stolnico. V ozadju se vidi Kalvarija.

SV. LEOPOLD MANDIČ, v oktobru proglašeni svetnik iz kapucinskega reda, je v letih 1905 ter 1906 živel in deloval tudi v našem Koprju. Kot redovnik je bival v kapucinskem samostanu v Goriški ulici ter pastiroval v cerkvi sv. Marte. Kapucini so bili iz Koprja žal izgnani po zadnji vojni in tudi njihov samostan ne stoji več. Ostala je le cerkev, zgrajena v 17. stoletju, in tri spovedne sobice, ki so jih zdaj koprski verniki s pomočjo skupine belgijskih študentov obnovili. Saj je v njih pred skoraj osemdesetimi leti spovedoval svetnik . . .

Na proglašenje patra Leopolda med svetnike so se v Koprju pripravljali z devetdnevnic. Mladina je imela v cerkvi sv. Marte poleg maše tudi večer duhovnih pesmi, ob diapozitivih pa so spoznavali življenje in delo novega svetnika. Koprski škof Jenko je pri nedeljski maši blagoslovil svetnikovo sliko, ki jo je za Koper izdelala akademska slikarka Mira Ličen. Po slovesnosti v stolnici so sliko ter relikvije novega svetnika prenesli v cerkev sv. Marte.

POBRATENJE MEST je postala po svetu že hvalevredna navada, ki doprinaša svoje k zbliževanju med narodi in spoznavanju drug drugega. Pred leti sta se tako pobratili naš slovenski Maribor in nemško mesto Marburg — od takrat se sodelovanje med predstavniki družbenih organizacij obeh mest kar lepo razvija. Letos je prišla v naš "toti becirk" na obisk skupina marburških maturantov. Poleg mesta so si ogledali tudi tovarno avtomobilov TAM in se seznanili z aktivnostjo mariborske mladine v prostem času. Žal pa so "po-

zabili" (bolje rečeno, da jim niso dali prilike) obiskati številne mladinske skupine po župnijah, ki po svoji aktivnosti prav nič ne zaostajajo za uradnimi mladinskimi skupinami Maribora. Obisk so nemški maturanti zaključili z izletom na Pohorje.

KER SMO ŽE pri Pohorju: o "pohorskih spomenikih" beremo v domačih listih. To so žage za rezanje hlodovine, ki jih je bilo na Pohorju kar precej. Zadnje desetletje pa jih niso več uporabljali, a žal tudi ne ohranjali. Pozabili so, da bi bilo tudi te priče preteklosti vredno ohraniti, kakor na primer mline na Muri in še marsikaj sličnega iz minulih časov. Iskalci lesa so v teku let odnesli vse, kar se je dalo odnesti in večina teh pohorskih žag je danes v nepopravljivem stanju. Škoda, da se za toliko stvari spomnimo, ko je — prepozno.

VELIKO STALNO ZBIRKO Franceta Kralja so odprli nedavno v kostanjeviškem gradu. Predstavlja največjo zbirko katerega koli umetnika na naših tleh, saj obsega kar 222 del. France Kralj je priznani slikar, kipar, grafik, ilustrator in velik pedagog na polju umetnosti, kakor tudi osrednja osebnost slovenskega ekspresionizma.

Ostale stalne zbirke v kostanjeviškem gradu imajo tudi Francetov brat Tone Kralj (ta je poleg številnih cerkva na Primorskem iz obljube poslikal tudi notranjost cerkvice v Trenti, ki je bila na sliki platnic zadnje številke MISLI), dalje Jože Gorjup in Božidar Jakac.

LJUBLJANSKO GLEDALIŠČE je proslavilo Vladimirja Skrbinška, nestorja slovenskih igralcev in režiserjev. Zaslužni mož v ljubljanskem hramu boginje Talije je slavil šestdesetletnico svojega udejstvovanja kot igralec in režiser. Njegovo ime je bilo že v predvojnih letih predobro znano vsem obiskovalcem našega gledališča.

MEJNI PREHODI bolj samevajo, poročajo domači listi, vsaj v primerjavi s prejšnjimi časi. Ne le obvezni polog denarja, ampak tudi cene čez mejo, slaba menjava dinarja in pa cene bencina so opravili svoje. Na koprskih mejnih prehodih so zbrali o tem tele podatke: Vseh potnikov je bilo lani do 1. oktobra 26,1 milijona, letos pa le 16,3, kar je 38 % manj. S potnimi listi je šlo čez koprške mejne prehode 85 % manj naših in 2 % manj tujih državljanov, z maloobmejnimi prepustnicami pa 30 % manj jugoslovanskih ter 5 % manj italijanskih državljanov. Štirinajst odstotkov več tujih potnikov so zabeležili le v poletnih treh mesecih — juliju, avgustu in septembru.

BOJ ZA DEVIZE se čuti v Sloveniji na vsak korak. Poročilo iz Maribora ve poveda, da se je ta boj med

Priporočam se Slovincem
vzhodnega dela velikega Melbourn
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS
1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavnice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757

ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOUK

hotelom Slavija, ki je podjetje Sozda Emona, in hotelom Orel, ki je Certusov obrat, končal z zmago Slavije. To pa: zaradi deseti nemških mark razlike. Zahodnonemška potovalna agencija Wesser-Reisen je že sklenila pogodbo z Orlom za 35 mark dnevno za polpenzion ter je bila s ceno kar zadovoljna. Ko pa je izvedela (daleč po ovinkih: preko Splita), da bi Slavija računala iste ugodnosti turistom za ceno 25 mark, je Orel končal svoj "devizni polet"...

SOLARNE AKUMULATORJE tople vode so začeli izdelovati delavci tovarne toplotne tehnike, Proizvodnja bojlerjev Lenart. Doslej so jih izdelali že okoli 500 in vse takoj razprodali. Razširili so tudi proizvodni program in začeli pripravljati izdelavo kotlov z zmogljivostjo 100, 150, 200 in 400 litrov. Računajo, da bodo te kotle poslali v trgovine že prihodnje leto.

Sončna energija je danes predstavljena svetu kot energija bodočnosti, ki tekmuje z atomsko energijo, katero pa človeštvo na splošno v strahu odklanja.

O ČLANSTVU oz. izstopanju iz članstva Komunistične partije Slovenije so spet obširno govorili pri CK ZKS dne 15. septembra letos. Statistični podatki delajo vodstvu pomisleke: manjša se številka vpisov v partijo, viša se številka izstopov. Povedano je bilo tudi, da izstopajo največ delavci iz neposredne proizvodnje.

Lansko leto je iz ZKS izstopilo 328 delavcev, iz različnih vzrokov je prenehalo članstvo 480 delavcev, izključili pa so 267 delavcev. Novih članov je bilo v lanskem letu sprejetih 996. — Letos so v prvi polovici leta — do konca junija — sprejeli 337 novih članov delavcev, izstopilo jih je 328 (zanimivo: enaka številka kot lani za celo leto!), iz različnih vzrokov je črtanih 234 delavcev, izključenih pa je bilo 163 delavcev.

"VESELA JESEN" je ime priljubljeni mariborski sejemski prireditvi, ki je tudi letos privabila veliko obiskovalcev. Na sejmju je sodelovalo okoli trideset proizvajalcev, ki so razstavljali nad petdeset vrst sadja. Ob otvoritvi so bile povedane številne ugotovitve o problemih slovenskega sadjarstva, kot so zastarelost sadnih sort in pomanjkanje sredstev za modernizacijo sadovnjakov. Izrečena je bila tudi kaj zanimiva ugotovitev, da je namreč današnje slovensko sadjarstvo še precej daleč za sadjarskimi dosežki izped druge svetovne vojne. Takrat so slovenski sadjarji izvozili na tuji trg letno po 3000 vagonov kvalitetnih jabolok — številka, o kateri današnji slovenski sadjarji samo sanjajo...

SVOBODNI SVET — vključno naša Avstralija — se brani vojaštva in je vedno manj pripravljen za kak napad. Jugoslavija pa je začela sprejemati v vojaško uniformo tudi dekleta. Prvih štirideset slovenskih voja-

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.
Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.
Full denture service and repairs.

SI Z NAROČNINO MORDA V ZAOSTANKU?

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,
N.S.W., 2165
Telefon: 72 1583

kinj je 24. julija podalo slovesno izjavo pred vojaško zastavo. Delale bodo v telefonski in intendantski službi.

SLOVENSKA CERKEV je 3. oktobra pričela z mašo v stolnici za svoje študente novo akademsko leto in njihovo število je naraslo: okrog 170 so jih našli. V letošnji prvi letnik se je vpisalo 42 študentov — za začetek kar zadovoljivo število, ki pa bo seveda v nadaljnjih študijskih letih doživelo osip. V ljubljanskem bogoslovnem semenišču stanuje to leto vsega skupaj 90 bogoslovcev iz vseh treh slovenskih škofij.

Tudi število predavateljev na teološki fakulteti se je letos povečalo: s predavatelji živih jezikov jih je 40.

Uprava teološke fakultete je to leto izdala posebno knjižico "Akademsko leto", ki nam daje natančnejši vpogled v strukturo študija te najvišje znanstvene ustanove v Cerкви na Slovenskem. Iz nje povzemamo, da študij na fakulteti sloni na dvanajstih katedrah, v okviru sleherne pa so tudi skozi vse šolsko leto raznoteri seminarji, ki poleg študija širijo slušateljem izobraževanje ter utemeljujejo njih vpogled v božjo in človeško misel.

Tudi v slovenskih malih semeniščih za srednješolce je letos porast števila dijakov večja kot je bilo predvideno: V Vipavi je vsega skupaj 36 dijakov, v Slomškovem dijaškem semenišču v Mariboru jih je 16, v Srednji verski šoli. Želimlje, pa 40.

Ko je videl množice, je šel na goro, in ko je sedel, so s
jih učil: **BLAGOR UBOGIM V DUHU**, zakaj njih je nebeško
deželo posedli. **BLAGOR ŽALOSTNIM**, zakaj ti bodo poto
CE, zakaj ti bodo nasičeni. **BLAGOR USMILJENIM**, zakaj
SRCU, zakaj ti bodo Boga gledali. **BLAGOR MIROLJUBN**
ki so zaradi pravice **PREGANJANI**, zakaj njih je nebeško kra

BLAGRI

Ustavimo se torej kratko pri vsakem Jezusovem blagru!

1. Prvi blagor ni pomirjevalno sredstvo za reveže. Saj vemo, da ni ubog v duhu berač, ki sanjari o bogastvu, temveč tisti, ki želi preživeti svoje dni skromno, brez velikih apetitov, brez kopičenja denarja. Zares bogat ni tisti, ki veliko ima, temveč tisti, ki malo potrebuje. In tem velja ta prvi blagor. Taki bodo dosegli največ: božje kraljstvo.

2. Krotkost je zares dar Svetega Duha. Na prvi pogled potegnejo krotki vedno krajši konec. Brezobzirneži, komolčarji, nasilneži si priborijo prostor na soncu. Jezus pa vidi globlje: krotki bodo posedli deželo, pravo deželo, ne le nekaj kvadratnih kilometrov zemljišča, ki ga bo kmalu treba zamenjati za nekaj lopat prsti.

Velik zgled uresničevanja krotkosti nam je Mahatma Gandhi. Dan na dan je premišljeval o evangeliju nasilja in odkril je ta evangelij v osmerih blagrih. Tako nas poučuje: Ni mogoče naučiti se dejanj nenasilja s psihično tehniko. Tudi kdor bi teoretično obvladal vse tehnike nenasilja, bi praktično lahko odpovedal. Če pa dospemo do globoke in trajne zavesti svojega zedinjenja z Bogom, če vemo, da nas on povezuje z vsemi brati in sestrami, nam je nenasilje lahko in prepričljivo dejanje.

3. Blagor tudi nam, če se ne bomo več žalostili zaradi osebnih stvari, ampak bomo kakor Kristus znali trpeti za vse ljudi in sočustvovati z vsemi.

Že s psihološkega in socialnega vidika ugotavljamo, da ne more biti vesel nekdo, ki ne zna trpeti in dejavno sočustvovati z drugimi. Slavni etolog Konrad Lorenz, Nobelov nagrajenec in velik terapevt, je napisal razpravo z naslovom "Osem smrtnih grehov družbe v današnjem času" in kot enega izmed teh grehov ugo-

NA PRAZNIK vseh svetnikov beremo gornji evangelij. Pa tudi pri pogrebnih mašah. In človeku se kar vsiljuje vtis, da ti Jezusovi blagri veljajo bolj onim, ki so že odšli, kakor nam, ki imamo polno svojih skrbi in svojih blagrov. – Jezus se je povzpел na goro, da bi te besede kar se da daleč odmevale in da bi jih slišali vsi živi. Apostole pa je poslal po svetu, da bi mu vse ljudi naredili za učence (prim. Mt 28,19).

Čudovita je ta vzpetina nad Genezareškim jezerom, kjer je Jezus spesnil blagre. Lepota tega kraja mu je kar narekovala, da je človeškim otrokom spregovoril o pravi lepoti, o pravi sreči, o pravem blagru življenja.

O, za kaj vse se mi blagrujemo! "Blagor ti, ker imaš hišo!" – "Blagor ti, ker imaš avto!" Že otroci se znajo blagrovati: "Blagor ti, ker imaš novo igračo!" Slišimo in govorimo: "Blagor ti, ker imaš to in to!" Bistvo Jezusovih blagrov pa je povsem drugje; to je še posebej vidno v starih prevodih: "Blagor tistim, ki so . . ." Jezusov blagor blagruje "biti" in ne "imeti".

Božja beseda

...pili k njemu njegovi učenci; in odprl je usta in kraljestvo. **BLAGOR KROTKIM, zakaj ti bodo odpuščeni. BLAGOR LAČNIM IN ŽEJNIM PRAVIČNIM, bodo usmiljenje dosegli. BLAGOR ČISTIM V SRCAH, zakaj ti bodo otroci božji. BLAGOR NJIM, ki so ubogi, bodo otroci božji.**

(Iz evangelija svetega Mateja 5, 1 – 10)

...stavljala sodobno nesposobnost trpeti za druge in z drugimi.

Kdor ne zna trpeti v sočutju, tudi resničnega veselja ni sposoben, kajti resnično veselje in resnično ugodje sta psihološko možni samo v skupnosti. Ne moremo se veseliti z drugimi, če ne znamo trpeti v globokem sočutju, kadar je treba nositi del tujega bremena.

4. Najzvestejša Kristusova učenka, njegova resnična podoba, Marija, je pričevala za ta blagor z vsem svojim življenjem in v Magnifikatu je zapela: "Lačne je napolnil z dobrotami in bogate je odpustil prazne" (Lk 1, 53). Tistim, ki vidijo v Marijinih besedah samo tožbo zaradi neskromnosti v zunanjem načinu življenja, ni vredno verjeti. Kakor Jezusa, je Marijo žejalo po tem, da bi videla med ljudmi uresničeno bratsko pravico. Zato je z usmiljenjem opozorila bogate in mogočne, da bodo odpuščeni prazni, če se ne bodo oklenili pravice, če ne bodo imeli čuta za zatirane in uboge, če ne bodo priznali, da ima vsak človek pravico do spoštovanja in časti.

5. Ne tako, kot je na svetu vedno bilo: Gorje premaganim! Maščevanje nad nasprotniki. Dokončna rešitev judovskega vprašanja po hitlerjevsko. Obračun s kontrarevolucijo po stalinistično. Likvidacije nasprotnikov diktature v Latinski Ameriki. Kristus zapoveduje usmiljenje do vseh, naj bodo levičarji ali desničarji, zlasti če so zavedeni. Celó če so se hudo pregrešili, jim je treba dati možnost, da se spremene.

6. Jezus pri tem blagru najbrž ni mislil samo na čistost od spolne razbrzdanosti, temveč na čistost od vsakega greha. A brez spolne urejenosti ni čistega srca. Danes mnogi mislijo, da si je treba vse privoščiti, da ne smemo nič "zamuditi", zato je tak blagor trikrat zavrnjen. Vendar ostaja pogoj za življenje.

7. Mir je mnogo več kot razbijaško vpitje po uli-

cah: "Nočemo vojne!" Mir je delo pravičnosti, pravi sveti Avguštin. Šalom – beseda, ki jo je za mir uporabljal Kristus, je dar, ki ima čudoviti obseg. Mir in sprava pomenita nove odnose: nov odnos do Boga Očeta, nov odnos do Kristusa, našega Gospoda in brata, nov odnos do bližnjega, do sveta okoli nas in do nas samih. Mir in sprava nam govorita, da nas je Bog sprejel kot otroke in prijatelje. Zato poje naš sveti oče Frančišek Asiški: O Gospod, naj bom orodje tvoje miru! – Velika prošnja tudi za nas, že posebej v tem svetem letu našega odrešenja, ki naj bi nam spet prineslo spravo in mir.

8. Zadnji blagor pa je vrhunec Kristusove revolucije. Ni srečen, kdor ima moč, da lahko preganja, temveč tisti, kdor preganjanje prenaša. Zlasti če je to zaradi Jezusa, vere, poštenja. S tem doseže popolno nesebičnost: Ni dober zato, ker bo od tega kaj imel, ampak ker ve, da mora biti tak – zaradi Boga, ki se mu oglašča po vesti. In čim manj misli na nagrado, večjo mu Bog pripravlja.

Pred vsakim izmed nas stojijo še zahteve pridige na gori, ne kot neobvezni namigi, temveč kot resne zahteve, po katerih bomo enkrat sojeni. Veljajo za vsakogar. Jezus je na gori govoril, tako pravi Matej, "svojim učencem". Pri Mateju pomeni to toliko kot: Pazite, te besede so namenjene Cerkvi! Zato pridiga na gori ni nekakšna duhovna obnova za tiste, ki se že držijo desetih zapovedi. Ne, ni namenjena "popolnim", temveč vsakomur. Tudi za tega ali onega, ki še ni opravil z desetimi zapovedmi. Vsak človek je poklican, naj se v duhu odpravi na grič pridige na gori, da bi tam slišal najglobljo božjo voljo, da bi milo prosil, naj se božje kraljestvo uresniči v nas.

Ampak, tako se lahko vprašamo, ali človeku ne jemlje poguma, ko so mu naložene zapovedi, ki jih ni mogoče izpolniti? To bi bilo res tako, ko bi pridigo na gori sestavljale postave z razločno začrtanimi mejami, recimo v slogu "do tod". Pa saj ni tako. Govor na gori vsebuje zapovedi, ki nas vabijo, naj gremo tako daleč, kolikor moremo iti – zastavljajoč vso svojo osebo. To pomeni: vsakdo sme računati s tem, da Bog vidi bolj zavzetost srca kot samo zunanji uspeh. Sicer pa se ta zavzetost izpričuje v dejanjih, vedno boljših dejanjih.

Tako nam pridiga na gori, ki ji nismo kos, ne jemlje poguma in ne zbuja strahu, temveč nam obuja ponižnost, v kateri se skriva veselje, ki ga Jezus opisuje z naslednjimi besedami: "Tako tudi vi: ko storite vse, kar vam je bilo zapovedano, recite: Ubogi hlapci smo; storili smo, kar smo bili dolžni storiti" (Lk 17, 10).

P. CIRIL

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE "MISLI":

\$50.— Stanislav Rapotec; \$28.— Edvard Molan; \$25.— Iva Basioli; \$23.— Frank Smerdely; \$19.— Josip Rakušček; \$18.— Irena Vipavc; \$17.— Anton Ludvik; \$10.— Pavel Česnik, Vizzini Memorials, Ivanka Dekleva; \$9.— Franc Bračko; \$8.— Karel Knap, Peter Dolenc, Ignac Valenčič, Vida Kaiser; \$6.— Marija Fijan; \$4.— Alojz Markič, Marija Montebruno, Frank Troha, Adrijana Stepančič, Julij Bajt, Albert Vene, Ivanka Bajt; \$3.— Angela Lečnik, Emil Pahor; \$2.— Jože Koder, Silvester Mugerli, Olga Reholec; \$1.— Albina Konrad, Marija Devetak, Bruno Kraner, Peter Rant.

NAŠIM POSINOVLJENIM

MISIJONARJEM, TOGO, AFRIKA:

\$200.— Agata Zupanič (revnim otrokom za božič); \$110.— N. N. (Sydney); \$101.91 nabirka pri slovenskih mašah v Melbournu na letošnje misijonsko nedeljo; \$100.— N. N. (Sydney) za lačne; \$93.83 nabirka misijonske nedelje v sydneyski slovenski cerkvi; \$80.— N. N. v Melbournu; \$50.— Agata Zupanič, Pavla Zemljak; \$25.— N. N. (Melbourne); \$20.— druž. Jože Krušec, N. N. (za lačne), Ivanka Bajt z družino (A. C. T.) namesto voščilnih pisem za božične praznike prijateljem in znancem; \$5.— druž. Alojz Golja.

V POMOČ POSTOPKU

BOŽJEGA SLUŽABNIKA BARAGA:

\$50.— T. Š.

V POMOČ POSTOPKU

BOŽJEGA SLUŽABNIKA SLOMŠKA:

\$50.— T. Š.

ZA CERKEV V NOVI GORICI:

\$10.— T. R.

MATERI TEREZIJI V INDIJO:

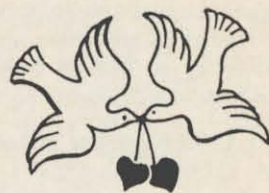
\$100.— T. Š. (Sydney); N. N. (Sydney) za lačne; \$50.— Franc Rolih (za lačne); \$43.— Anton Konda (za lačne otroke); \$40.— N. N. (za lačne); \$20.— N. N., Rudi Mežnar z družino, namesto cvetja na

Florence L. Barclay:

Pesem dveh src

roman

(Petnajsto poglavje: ZDRAVNIKOVO MNENJE)

Prevedel Silvester Čuk
Ilustriral Lojze Perko

»Pela sem 'Rožni venec'. Tedaj se je med menoj in Garthom vse spremenilo. Opazila sem, da ga je glasba močno pretresla, toda menila sem, da bo ta vtis do jutra splashnel. To pa se ni zgodilo. Tako so minevali dnevi, vendar se on ni spremenil in prvikrat v življenju sem začutila, da sem nekomu potrebna. Brž ko sem stopila v kak prostor, kjer je bila množica ljudi, sem imela vtis, da hitro začuti mojo navzočnost; brž ko sem šla iz prostora, sem se zavedala, da bo začutil, da me ni več tam in da bo žaloval za mano. Razumela sem vse to, kljub temu pa sem dvomila — naj se vam ta moja trditev zdi še tako neverjetna — ali je to resnična ljubezen. Mislila sem, da je med nama samo globoka simpatija. Ure ne ure sva prebila skupaj v glasbenem salonu in kadar se je njegov pogled ustavil na meni, sem naravnost fizično občutila njegovo toplino. Nisem pa mislila na ljubezen! Jaz nisem lepa, moja mladost počasi odteka, on pa je tako lep, tako mlad, mlado božanstvo, čigar prisotnost mi je ogrevala srce. Glejte, taki so bili zame dnevi po tistem koncertu. Dejal mi je, da je takrat, ko je poslušal, kako pojem 'Rožni venec', odkril moje bistvo. Dejal mi je, da je dotlej v meni gledal samo odlično družabnico, tistega dne pa je, ko je padel neki zastor, zagledal v meni ženo. Dejal je še, da sem se mu tisti trenutek zdela utelešenje njegovega ideala žene in da je takrat mislil samo eno: da me osvoji. Rekel je, da je tedaj zahrepenel po meni, kakor dotlej še ni zahrepenel po nobeni.«

Jane je utihnila in se zastrmela v ogenj v kaminu, ki se je razživel. Zdravnik pa je gledal njo. Že zdavnaj je stutil, koliko skrite nežnosti je v njej. Rekel ji je: »Temu se prav nič ne čudim, draga.«

Jane je pozabila na zdravnika, kajti čisto se je bila živela v preteklost. Ko je zdaj spregovoril, se je spet zavedla, kje je.

»To me veseli. Jaz pa sem se takrat zelo začudila... Naj na kratko povem še drugo: še istega dne smo odpotovali iz Overdena. Jaz sem prišla sem k vam, on pa je odšel v Shenstone. V petek sem tudi jaz prišla tja. Kratek razstanek je najino zopetno srečanje še osladil. V Shen-

stonu je bila tudi neka čudovito lepa Američanka, miss Paulina Lister. Garth je bil ves navdušen nad njeno lepoto, hotel je slikati njen portret. Vsi so bili prepričani, da jo bo zaprosil za roko in tudi jaz sem bila o tem trdno prepričana, zato sem mu celo svetovala, naj to stori čimprej. Veselila sem se z njim, dasi sem jasno čutila, da se dan zame prične šele tedaj, ko me pozdravi on, in se konča takrat, kadar mi on zaželi lahko noč. To novo spoznanje, da sem v njegovih mislih prva, mi je pozlatilo življenje... Vseeno pa sem verjela, da je to le prijateljstvo... Tisti večer, ko sem prišla v Shenstone, me je prosil, naj po večerji pridem na teraso, češ da bi se rad nekaj pogovoril z menoj. Verjemite mi, mislila sem, da mi bo zaupal svoje načrte v zvezi z miss Lister. V tem prepričanju sem mirno šla na teraso. Tedaj pa... Ne morem vam vsega natanko popisovati — razlil je pred mano svojo ljubezen kot čisto zlato. Postal mi je jasno: vsa njegova ljubezen velja samo meni! Pokleknil je pred mene in mi objel kolena. Ne vem, koliko časa sva bila tako v tej nepopisni sreči... Tedaj je izrekel dve besedi, ki sta mi vrnila zavest. Prosil me je, naj postanem 'njegova žena'...«

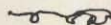
Jane je utihnila in čakala, da se bo zdravnik začudil, vendar on ni pokazal niti najmanjšega presenečenja.

»Mar je mogel storiti kaj drugega? Kaj pa ste mu odgovorili?«

grob sorodnikov in prijateljev poklanja za lačne; \$10.— T. R. (za lačne), Marija Podgornik, Minka Dolenc — zadnji dve namesto cvetja na grob Johnnyju Mramorju; \$2.— Marija Telich (za lačne otroke).

Dobrotnikom Bog povrni!

NEKAJ NOVIH KNJIG imamo, ki jih ni na seznamu na notranji strani platnic:

BOJ ZA SLOVENSKO ŠOLSTVO NA PRIMORSKEM je izdala Slovenska kulturna akcija v Argentini. Opisuje z dokumenti podprto nesebično delovanje dr. Srečka Baraga, ki je bil začetnik in glavni pobudnik slovenskih šol pod Zavezniško vojaško upravo v Trstu in njegovem zaledju.

Vsebino knjige je uredil Alojzij Geržič iz zapiskov pokojnega dr. Baraga, ki ga je prehitela smrt.

Cena vredni knjigi je deset dolarjev, hvaležni pa bomo za kak dodatni dar, ki bo pomagal argentinski SKA pri nadaljevanju kulturnega dela.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE imamo v prikupni žepni izdaji, z mehкими plastičnimi platnicami in zelo lahko čitljivim tiskom. Za lažje razumevanje gotovih stavkov oz. izrazov ima tekst tudi kratko razlago in opombe.

Cena je šest dolarjev, poštnina pa seveda, kot pri ostalih knjigah, posebej.

DREAM VISIONS. Cankarjeva knjiga **PODOBE IZ SANJ** v odličnem angleškem prevodu Antona Družina, izdal Slovenski ameriški inštitut, ZDA. Knjigo poživljajo ilustracije Lilliane Brulc. Cena enajst dolarjev.

SPISI SV. FRANČIŠKA ASIŠKEGA IN SV. KLARE se imenuje knjiga 390 strani, ki vsebuje poleg spisov omenjenih svetnikov tudi Abecedno stvarno kazalo. Izdala jo je Mohorjeva družba v Celju ob lanski 800-letnici rojstva sv. Frančiška. Cena vezani knjigi je petnajst dolarjev.

FRANČIŠEK ASIŠKI — BRAT IN PREROK ZA NAŠ ČAS je prevod iz holandsčine (spisal N. G. Van Doornik). Izdali v Ljubljani Frančiškovi redovi. Cena je osem dolarjev.

Z GROBOV

Sto spomenikov pomenljivih
na grobih tihih tu stoji,
ki pravijo v podobah živih,
kaj bil je, ki pod njimi spi.
Na teh pomnikih neveselih
dobil je knjigo učenjak,
umetnik lovor, mašnik kelih,
in plemič grb in meč vojak . . .

A kjer od rev in bolečin
počiva tlačeni trpin,
pomnik li stal ne bo nikak?

Križ izklesajte mu v spomin,
a velik bo naj in težak!
To znak njegovega življenja,
njegovih križev živ je znak;
a bo mu tudi znak rešenja, —
saj rešen zdaj je zemskih tlak!

SIMON GREGORČIČ

»Vstala sem,« je odgovorila Jane, »kajti čutila sem, da je on, ki kleči ob meni, gospodar mojega telesa in moje duše. Neki nagon pa me je opominjal, da mora najprej moj razum odločiti, ali naj se poročim ali ne.«

»S tem ste pokazali, kako modri ste, Jane!«

»Morda. Toda to me je zelo drago stalo. Rekla sem Garthu, naj gre proč in naj mi da dvanajst ur premisleka. Bil je tako prepričan v svojo zmago, da je na to takoj pristal. Odšel je, brž ko sem mu obljubila, da se vidiva naslednji dan v cerkvi . . . Ko sva se naslednji dan opoldne res sešla tam, je v njegovih očeh žarela taka trdnost, vendar se mi ni približal, dokler ni slišal mojega odgovora. Jaz pa sem odbila njegov predlog in mu navedla razlog, ki ga ni mogel pobiti . . . Tedaj se je obrnil in odšel iz cerkve in od takrat ga nisem več videla . . .«

Nastala je dolga tišina.

Eno plemenito srce je delilo trpljenje drugega plemenitega srca. Ni hotelo soditi, dokler ne zve vse resnice. Janina volja je bila napeta kot tisto uro v cerkvi in zdaj je spet čutila, da je ravnala prav.

Nazadnje je zdravnik le spregovoril in jo pri tem odločno gledal naravnost v oči.

»Iz kakšnega razloga ste ga odbili, Jane?«

Prijateljev glas je naenkrat postal trd. Jane je sklenila roke kot da bi molila.

»Oh, Deryck, skušajte me razumeti! Sem mar mogla ravnati drugače, čeprav je to zame pomenilo odreči se vsemu najboljšemu, kar mi je življenje ponujalo? Poznate Gartha in zato veste, kako zelo ceni lepoto. Prav vse okoli njega mora biti lepo. Pred to spremembo, ki si je ne znam razložiti, se je o teh stvareh večkrat odkrito pogovarjal z menoj. Nekoč mi je pripovedoval o nekem grdem človeku, čigar lepo dušo je občudoval in je potem vzljubil tudi njegovo nič kaj privlačno zunanost, toda pristavil je: 'Vendar pa to ni bil obraz, s katerim bi hotel živeti vsak dan, ali ki bi ga hotel vsak dan gledati pred seboj pri mizi. To bi bilo zame pravo mučeništvo!' Oh, prijatelj, ali sem mogla Gartha za vse življenje vezati na tak obraz, kot je moj, ki nima nobenega čara? Sem smela postati breme temu bitju, ki je zaljubljeno v lepoto? Poznam pregovor, da je ljubezen slepa. Toda to velja le dotlej, dokler si ne splete gnezda. Ko doseže svoj cilj, spet dobi jasen pogled . . . Nikar mi ne skušajte ugovarjati! Preveč poznam družine mnogih svojih prijateljev, zato dobro vem, kako se gledajo zakonci, ko mine slepa omama ljubezni. Vem, da je bil Garth tiste dni slep za mojo nelepo zunanost in me je zato tako želel imeti ob sebi. Kasneje, ko bi se najedel duševne lepote, ki bi mu jo mogla nuditi, ko bi spet začelo navadno življenje, ki bi mu neprestano ponujalo moj obraz, ne bi mogla prenesti, kako odvraca pogled s tega nelepega obraza. Kaj se vam zdi? Mar ne bi občutek strahotne nemoči še povečal mojo nepriljubljenost? Morda bi se temu pridružilo še razočaranje in ljubosumnost, ko bi prišlo to eno na vrh drugega, bi breme postalo neznosno . . . Vprašam vas, Deryck, ali bi mogla prenašati vse to trpljenje?«

(Prihodnjič nadaljevanje)

adelaidski odmevi

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave., W. Hindmarsh, S.A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S.A., 5007)
Telefon: (08) 46 9674

SAJ menda nisem prepozen s svojim poročilom za "Misli"? Selitev v dokupljeno hišo poleg cerkve me je v marsičem presenetila. Že ves mesec so tu obrtniki in pomočniki, ki hočejo napraviti iz nje prijeten stan. Hvala Bogu, da je toliko dobrotnikov, ki so vedno pripravljene pomagati na en ali drugi način.

Hiša na zunaj izgleda razvalina, vendar videz moti. Zidovi so trdni, nič soli se ni nabralo v njih, razpok v ometu notranjih sten pa je bilo precej. Obnoviti je bilo treba kopalnico in tudi kuhinja je bila potrebna obnove. Podi pa so skoraj novi. Poskrbeti je bilo treba za novo električno napeljavo – ravno danes, ko to pišem, je na delu električar. Bilo je tudi kaj neprijetno, ko je naenkrat odpovedala voda – cevi so bile že vse zarjavele in dotrajane. Na novo vodno napeljavo se je takoj naslednji dan spravil Jesenkov Marijan ter s pomočjo očeta Toneta zamenjal cevi. Zaradi njih me dolgo ne bo bolela glava, me je potolažil: so namreč iz bakra in imajo dolgo življenjsko dobo.

Tudi ona prostorna pločevinasta baraka, ki je stala na dvorišču za staro cerkvijo v uporabo mladini, že stoji na novem prostoru za župniščem. Precej je bilo spraševanja, kam z njo, ko smo se selili od anglikanske cerkve. Imam občutek, da je bila nekaterim že tam napoti – tu ob novi cerkvi jih bo zdaj morda še bolj motila . . . Vsekakor je že na mestu v svoj prvotni namen.

Razpored nedeljskega bogoslužja je nespremenjen, (ob desetih dopoldne), ob delavnikih pa je zdaj v novembru maša zvečer ob sedmih.

Rojake v Berriju bom obiskal zadnjo nedeljo v mesecu novembru. V decembru pa bodo imeli slovensko mašo na sam božični dan popoldne in seveda priliko za božično spoved.

Radijsko oddajo v priredbi slovenskega verskega središča imate priliko poslušati vsako drugo in četrto sredo v mesecu zvečer ob osmi uri na valovih etnične postaje 5 EBI FM.

Dne 29. okt. letos sta v Prezidu v domovini sklenila zakonsko zvezo Vlado Troha in Helenca Rant, iz naše dobro poznane Rantove družine. Helenca je bila seveda rojena in krščena v Adelaidi; daleč jo je peljala pot, da je našla svojega življenjskega druga. Mlademu paru želi vsa naša skupnost prav iz srca vse dobro. Naj ju Bog obilno blagoslavlja na življenjski poti, da bi vselej ostala srečna in zadovoljna!

Helenca je zaslužila, da ji je naša skupnost za veliki dan poslala posebno čestitko, saj ji veliko dolgujemo. Vsi smo jo imeli radi in lepo jo je bilo gledati, kako je zbirala okrog sebe otroke, jih učila krščanski nauk in jim tudi s svojim zgledom kazala pravo pot. Imela je

srce polno razumevanja za vsakogar. Če bi bili vsi slovenski otroci, tukaj rojeni, tako zavedni kot ona, potem bi se ne bilo treba bati, da bo slovenski jezik že z drugo generacijo v zatonu.

Za vse to se ima Helenca zahvaliti svojim staršem, ki so jo lepo vzgojili. Dragoceno dediščino je prejela od svoje krščanske družine, v kateri je doraščala pod skrbnim varstvom plemenite mame in odločnega očeta. Tudi tadva zaslužita naše čestitke in zahvalo za tako lepo in požrtvovalno vzgojo.

Misijonska nedelja je za nami. Letos je bil obisk pri sveti maši izredno zadovoljiv. Morda se pa le kaj prebujata med nami. Zdaj imamo tako lepo cerkev, da bi bilo res škoda, ko bi je ne napolnili vsako nedeljo.

Tudi na B.B.Q. je bilo zelo prijetno kljub dejstvu, da postavljena pločevinasta baraka še nima betonske plošče ter je zemlja okrog nje ter okoli cerkve pomešana s peskom. Lepo domače smo se imeli, to pa je glavno. Bog povrni vsem, ki ste sodelovali in na kakršen koli način pomagali temu izvincerkvenemu srečanju. Kjer sta sloga in ljubezen, se da marsikaj napraviti. A smo pač ljudje in včasih gre ob teh dveh vrlinah po polzevo, pa vendar – z obilico dobre volje bo čas prinesel svoje. Bog daj!

Verouk za prvoobhajance imamo vsako nedeljo po maši. Žal sem moral prvo obhajilo spet prestaviti: imeli ga bomo šele meseca februarja prihodnjega leta.

Naš mladinski zbor pridno vadi vsako nedeljo po maši. G. pevovodja Jožef Šterbenc usposablja mlade sile že zdaj za novi koncert v letu 1984. Imajo dovolj časa, da se bodo do takrat lahko zares pripravili.

Miklavževanja tudi letos ne smemo opustiti, saj je v našem verskem središču postalo že tradicija. Imeli ga bomo na drugo adventno nedeljo, 4. decembra, po deseti maši. Zbrali se bomo v baraki, če bo cementna plošča že gotova, drugače pa kar v cerkvi. Vsi že zdaj vabljeni, zlasti pa družine z otroki!

P. JANEZ

*Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,
Fr. Bernard Goličnik, O. F. M.,
SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787*

*Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 9874*

+ Dva rajna izmed nas moram omeniti v tej številki: zadnjega iz naše srede, ki je prišel še v to Matico mrtvih, in prvega za prihodnjo. Omenil pa ga bom že v tej številki, ker je ravno še čas in ker bo v decembrski številki ob božičnem sporedu manj prostora.

Dne 24. oktobra je v Royal Melbourne Hospital-u zaključil zemsko življenje komaj petdesetletni KAREL ZORJAN. Nekaj mesecev so ga brezuspešno zdravili in tudi operacija mu ni pomagala. Ravno na svoj petdeseti rojstni dan je začel kazati znake umiranja, pa je s svojo izredno voljo do življenja še zdržal nekaj dni, dokler ni res omahnil. Pokojni Karel je bil rojen 18. oktobra 1933 v Gornji Lendavi. V Avstralijo je prišel kot dozorel fant in se ustalil v St. Albansu, kjer sem ga 28. decembra 1957 v cerkvi Srca Jezusovega poročil z Marijo Skrbiš, doma iz Makul. Od dveh hčera je Majda že poročena (Bunderla), Lili pa je še na domu. Poleg družine in sorodnikov doma zapuščata tu še brata Jožefa v Sunshine, brat Lojze pa je nekje v N. S. W. (Glej na predzadnji strani: Bi kdo vedel povedati. . .). Pokojni Karel je bil dober mož in družinski oče, mime narave in treznega značaja, zato pa tudi povsod priljubljen. Z zakramenti okrepcan je odšel v večnost. Njegove zemske ostanke smo na četrtek 27. oktobra po pogrebni maši v St. Albansu vmili zemlji na keilorskem pokopališču. Tam bodo čakali vstajenja. Sožalje domačim, Karlu pa večni mir!

Melbournskim Slovencem nudi cvetje vseh vrst in za vse prilike, pa tudi praktične in lepe darove v marmorju ali umetnem kamnu za okras doma

ANNE GWEN BOUTIQUE

545 Sydney Rd., Brunswick, Vic. 3056
(Corner Hope Street)
Tel.: 387 5131 – Po urah: 470 4046
in 470 4095

Vprašajte za ime: GIOVANNA VERGA

Na četrtek 10. novembra nas je pretresla nenadna novica, da je umrl v prometni nesreči komaj šestnajstletni PETER SLAVEC, član znane družine Franca Slavca (doma iz Knežaka) in Ivanke r. Zorman (iz Trnja), South Vermont. Fant je bil s kolesom na poti v šolo, ko ga je udaril tramvaj. Po poročilih je bil na mestu mrtev. Rajni Peter je bil rojen v Melbournu 24. junija 1967 in je bil vsa leta del naše skupnosti: v slovenskem verskem središču je bil krščen, tu je prejel prvo obhajilo in birmo, pa tudi zadnje obhajilo v nedeljo pred svojo nepričakovano smrtjo. Poslednjič je bil v naši cerkvi na nedeljo po nesreči zvečer, da smo ga pokropili ter ob njem zmolili rožni venec. Naša cerkev je bila polna kot ob največjih praznikih. Pogrebno mašo pa smo imeli naslednji dan, na ponedeljek, v farni cerkvi sv. Timoteja, Forest Hill, da so se je lažje udeležili tudi Petrovi sošolci in ostali študentje katoliške šole (Emmaus College, Burwood), ki jo je pokojnik obiskoval. Prav on je pomagal pripravljati mašo za konec šolskega leta ter bi moral pri spremljavi petja sodelovati z bobni. Tako pa so zdaj isto mašo imeli kot Petrovo pogrebno mašo. S petjem študentov in ostalim sodelovanjem je bila pravi triumf in res vredna krščanska tolažba Petrovim staršem ter sestri Janji. S p. Bernardom sva somaševala s famim župnikom in še dvema sosednjima duhovnikoma. Maši je sledil pogreb na bližnje pokopališče Springvale.

Iskreno sožalje Slavčevi družini in vsem ostalim sorodnikom pokojnega Petra. Res, toliko vprašan je stavljala človeku ob takile smrti mladina. Odgovor nam daje samo vera s svojim naukom, da smrt ni nikak konec, ampak začetek novega, lepšega življenja. Enkrat nam bo pojasnjeno, zakaj je moralo tako biti. Zdaj pa nam je prikrito, česa je Bog rešil Petra s tem nenadnim odpoklicem. – Peter, dotrpel si, zdaj pa se veseli pri svojem Stvarniku! Mir s teboj!

+ P. Bernard je na napovedani datum 30. oktobra srečno pristal na letališču Tullamarine. Pa še celo brez zamude. En teden ga je vzelo, da se je naučil spati po avstralski uri, zdaj pa je s časom že na tekočem in tudi delo se mu že nabira. V prvi vrsti bi rad zbral

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSESKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509.

doma: 470 4046 in 470 4095.

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako delo!

mladino in spet poživil Glasnike. V tem nam lahko občutno pomagata starši, saj gotovo želite, da bi bili vaši mladinci in mladinke v pošteni domači družbi. Na srečanju s p. Bernardom, napovedanim za 20. novembra, se bodo prvič sestali in pogovorili. Upajmo, da bo udeležba zadovoljiva in dober začetek.

+ Poroki smo v tem času imeli dve, a obe tihi: poveljavljenje civilne poroke. Teh pa ne objavljam z imeni (razen če par sam želi), navadno niti ne omenjam. V naše matične knjige pa seveda pridejo in prav tako v statistiko na koncu leta. — Teh poveljavljenj zakonov sem vedno zelo vesel. In par je tako zadovoljen, ko se vse lepo uredi in popravi. Pri zadnji teh porok smo dodali še vse tole: prva spoved in prvo obhajilo za oba in še birmal sem ju. Obenem sem krstil šestletno hčerko, par dni kasneje pa krstil in birmal še sedemletnega sinčka, ki je pod zdravniško oskrbo. — Zavest, da si orodje nevidne božje milosti, je čudovita. Res, duh veje kjer hoče, kadar hoče in kakor hoče! En korak s človeške strani, pa Bog do nas napravi sto korakov.

+ Krstov smo imeli — poleg zgoraj mimogrede omenjenih dveh — še tri: Dne 30. oktobra sta prinesla k krstu Željko Sambolec in Miriana r. Dobrič, Thomastown. Sinku bo ime Mladen. — Dva krsta sta bila na dan 5. novembra: Za Diano Tanjo bodo klicali hčerko Stojana Jaksetiča in Nade Marije r. Brne, ki so jo prinesli iz St. Albansa. Iz Deer Parka pa sta prišla s hčerkico h krstu Mario Muskovich in Martina r. Skok. Deklici bo ime Melissa Maria.

Čestitke vsem trem srečnim družinam!

+ Na prvo novembrsko nedeljo smo se letos zopet zbrali na slovenskih grobovih keilorskega pokopališča, kjer počiva največ melbournskih Slovencev. Vreme je bilo lepo in je doprineslo svoje, da je bila udeležba zares številna. Tudi z obnašanjem, primernim resnosti kraja in namena srečanja, sem bil letos zadovoljen. Zahvala vsem za lepo sodelovanje, cerkvenim pevcem še prav posebej, da so s petjem poživili molitve. — Upam, da pri blagoslovitvi grobov nisem kakega groba izpustil — vedno več jih je in vedno bolj so raztreseni, jaz pa starejši in vedno bolj pozabljiv.

Tudi pokopališka nabirka za vzdrževanje skupnih grobov je bila letos večja od prejšnjih let: 348,56 dolarjev. Bog povrni vsem darovalcem!

+ Lepo domačo žalno slovesnost smo imeli na isto nedeljo kasno popoldne tudi pri spominskem znamenju na elthamskem gričku S.D.M. Tudi tam smo zmolili rožni venec za naše pokojne znanke. Ohranimo jih v toplem spominu!

+ Na ponedeljek 7. novembra je obhajala štiridesletnico redovnih obljub naša SESTRA EMA PIVK, ki že toliko let v kuhinji Baragovega doma skrbi, da ni-

hče ni lačen. K jubileju ji iz srca čestitamo in ji želimo vztrajnosti tudi v bodoče, zlatim obljubam naproti, obilo božjih milosti ter zdravja. In pristrčna zahvala za vse žrtve, ki jih iz dneva v dan doprinaša za nas. Bog ji stotero povrni, saj mi ji ne bomo mogli nikoli!

+ Zahvalo smo dolžni Antonu Bogoviču, ki nam je že nekajkrat popravil streho na Baragovem domu in je nedavno na novo prekril s pločevino shrambo ob razredu ter zunanji prostor v kotu za razredom. Električar Jernej Podbevšek pa si je vzel čas za zamenjavo motorja naše hladilne shrambe, ker je stari pregorel. — Obema iskren Bog povrni!

+ Večerno mašo bomo imeli na praznik Marijinega darovanja (ponedeljek 21. novembra), dalje na prvi petek v decembru (2. decembra) in pa na praznik Brezmadežne (četrtek 8. decembra). Vabljeni!

POČITNIŠKA KOLONIJA NA MT. ELIZI, ki jo prireja vsako leto naše versko središče, bo tudi letos nudila tri tedne počitniškega razvedrila na zelo vami morski obali pod bivšim frančiškanskim samostanom GREY FRIARS, ki bo v januarju zopet naš. Prijave že dobivamo, zato naprošam vse, ki se za kolonijo zanimata zase ali svoje otroke, da nam čim prej sporočite. Število je omejeno in tudi lažje nam bo načrtovati glede nakupa hrane in podobnih skrbi.

PRVI TEDEN je **DRUŽINSKI**: od nedelje 8. januarja popoldne do popoldneva sobote 14. januarja.

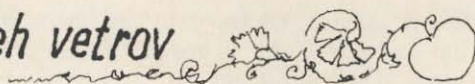
DRUGI TEDEN je **DEKLIŠKI**. Pričel se bo s popoldnevom nedelje 15. januarja in končal popoldan na soboto 21. januarja.

TRETJI TEDEN pa je **FANTOVSKI** in bo od nedelje 22. januarja popoldne pa do sobotnega popoldneva 28. januarja.

Razen pri družinskem tednu je starost otrok omejena: prednost imajo otroci do štirinajstega leta. Dekleta in fantje nad štirinajst let starosti bodo sprejeti po izbiri in v slučaju, če bo še kaj prostih mest.

Spet se obračam na članice Društva sv. Eme in druge gospodinje za pomoč v počitniški kuhinji. Že zdaj iskrena zahvala za sodelovanje, da bo tudi letošnja počitniška kolonija lep uspeh naše skupnosti.

FRANK LAUSCHE, naš ameriški rojak, bivši župan mesta Clevelanda, guverner države Ohio in dolgoletni senator ZDA, kljub večletnemu pokoju še ni pozabljen. Sedanji guverner države Ohio, Richard Celeste, je proglasil v dneh ohijskega velesejma v mestu Columbus poseben **LAUSCHETOV DAN**. Na ta dan, v sredo 17. avgusta, je Lauschetu v čast priredil slavnostno kosilo, na katerega so bili našemu visokemu rojaku za družbo povabljeni tudi nekateri ugledni clevelandski Slovenci.

TUDI LETOS se je v Neaplju na svetnikov praznik, 19. septembra, zgodil znani "čudež sv. mučenca Januarja", ko v relikviariju njegova sicer strjena kri postane tekoča. Za to priliko se zbere v neapeljski stolnici in pred njo na tisoče vernikov in seveda tudi radovednežev. Sveti Januarj je bil obglavljen pod cesarjem Dioklecijanom leta 305 in so po izročilu kristjani nekaj njegove mučeniško prelite krvi prestregli, da jo ohranijo v spomin nanj. Prvikrat omenja kronika čudež z njegovo relikvijo leta 1329. Neapeljčani verjamejo, da kri ne postane tekoča tisto leto, ko jih hoče sveti zavetnik Januarj spomniti na bližajočo se veliko nevarnost. To se je zgodilo leta 1527, ko je sledila uničujoča kuga, in pa leta 1835, ko je kmalu potem razsajala po mestu in okolici huda kolera.

ZA BARAGOVO ZNAMKO se v Združenih državah ameriških že dolgo prizadevajo tako slovenski kot ameriški občudovalci našega velikega rojaka Friderika Baraga. Zaslužil bi jo ne le kot izredno požrtvovalni misijonski škof med Indijanci in danes svetniški kandidat katoliške Cerkve, ampak tudi kot eden pionirjev Gornjega Michigana, kjer domala na vsak korak bereš ali slišiš njegovo ime. V spomin nanj so poimenovali kraj in ulice v mnogih naseljih, po njem se imenujejo parki in most ter državni gozd; še vedno odkrivajo nove sledove njegovega neumornega delovanja.

Prvo mesto med temi, ki so se potegovali za Barago-

vo znamko, je zavzemal bivši senator slovenskega rodu, Frank Lausche. Verjetno je ravno njegova prošnja največ zalegla, da je ameriška poštna uprava letos končno izrekla svoj "da". William Bolger, glavni ravnatelj ameriške pošte, je na dan 20. junija obvestil senatorja Lauscheta o sklepu svojega oddelka: Baragova znamka bo tiskana polnobarvno na poštni dopisnici ZDA. S tem hoče dati Amerika "polno priznanje požrtvovalnemu delovanju škofa Baraga," je izjavil Bolger. Znamko bo izdelal priznani umetnik ameriških poštних znamk, David Blossom.

Sicer bi bili filatelisti verjetno bolj veseli, ko bi bila izdana Baragova znamka kot taka in ne le tiskana na dopisnici. A vseeno je odločitev ameriške poštne uprave lep uspeh prizadevnosti naših rojakov Združenih držav. In seveda nam vsem v čast, ne le velikega Baragu, ki je naše gore list.

V AMERIKI že dolgo vrsto let prirejajo Baragove dneve, za katere izbirajo razne kraje njegovega delovanja. Letos so izbrali Manistique v Gornjem Michiganu. Ob tej priliki so za 150-letnico prihoda škofa Baraga k Indijancem ob Indian Lake-u blagoslovili cerkveno iz brun in skodelj. Napravili so jo podobno oni, ki jo je v letu 1832 tam postavil in blagoslovil naš božji služabnik misijonar Baraga.

NOBELOVO NAGRADO ZA MIR je letos prejel Lech Walesa, znani poljski prvoborec za pravice delavcev in ustanovitelj Solidarnosti. Svobodni svet je zaploskal, svetu rdeče diktature pa podelitev seveda ni bila pogodu. Lech je izjavil, da najbrž ne bo šel na slovesnost podelitve nagrade. Boji se, da bi mu poljske oblasti zabranile povratek in bi se ga tako na lep način znebile. Tega veselja pa jim noče napraviti: ostati hoče na Poljskem in se dalje potegovati za osnovne človeške pravice.

V LANSKEM LETU je Sovjetska zveza izvedla 31 jedrskih eksplozij — deset več kot leta 1981 in obenem rekordno število v zadnjih dveh desetletjih. Združene ameriške države pa so lani izvedle 17 jedrnih poskusov, kar je prav tako rekord od leta 1970. Francija je lani izvedla pet poskusov (50 odstotkov manj kot

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction Pty. Ltd.

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovencem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

prejšnje leto), Velika Britanija je imela le eno poskusno atomsko eksplozijo, ostali državi z atomsko bombo – Kitajska in Indija – pa na tem področju že več let mirujeta.

Od eksplozije prve atomske bombe nad Hirošimo pa do pričetka sedanjega leta je bilo na svetu registriranih skupno 1375 jedrskih eksplozij. Nič ne kaže, da bi atomske sile zmanjševale število poskusov. V prvih šestih mesecih tega leta so na svetu izvedli 25 podzemeljskih jedrskih poskusov: Sovjetska zveza 13, ZDA 7, Francija 4 in Velika Britanija enega. Pri tem pa je grozljivo tudi dejstvo, da je vsaka teh bomb nekajkrat močnejša od tiste prve, ki je leta 1945 uničila Hirošimo. Če k temu prištejemo še cel kup jedrskih izstrelkov in jedrskih bomb manjšega formata, ki jih lahko ponesejo navadni bombniki, je vsega tega orožja na svetu toliko, da zadostuje za več kot stokratno uničenje Zemlje. Kaj bomo res sami napravili konec sveta? Prav lahko, saj je svet postal pravi arzenal atomskega orožja. Razorožitev bi bila nujna, a seveda na obeh straneh, ne le ameriški. Kako jo izvesti, je pa drugo vprašanje. Vsi tisti, ki po svetu protestirajo in demonstrirajo, na to ne pomislijo, ali pa ne poznajo komunizma, ker ga pač še niso izkusili v vsej resničnosti.

Doslej je Rusija odklonila še prav vse ameriške predloge za razorožitev, tudi zadnjega, ki ga je predstavil predsednik Ronald Reagan in je znan pod imenom "minus dva, plus ena". Bistvo tega načrta je, da z vsako novo atomsko raketo, ki jo ena ali druga stran vzpostavi, uničijo dve raketi starega sistema. Število raket bi se tako vedno bolj manjšalo, čeprav bi bila zaradi izpopolnjevanja modernega orožja seveda njih učinkovitost vedno večja.

PAPEŽ je na zaključnem zasedanju škofovske sinode v Rimu povedal, da je pozval voditelje velesil, naj ne opustijo dialoga in naj napravijo konec oboroževalni tekmi. Ta svoj poziv je izrazil v osebem pismu, ki ga je poslal tako predsedniku Združenih ameriških držav kot predsedniku Sovjetske zveze. Papež je škofom dejal, da mora Cerkev napeti vse sile v zagotovilo svetovnega miru. Koliko se ji bo to posrečilo, je seveda veliko vprašanje. Vedno bolj očitno je, da svet drvi v lastno pogubo. Naj bi to pravočasno uvidel na obeh straneh in se ne ustavljal morda šele takrat, ko bo za človeštvo nepozno . . .

ARGENTINA je imela volitve in zmagali so radikalni, to pa v taki večini, da je njih zmaga najhujši udarec peronizmu. V poslanski zbornici so si radikalni priborili absolutno večino. Ker pa imajo večino v senatu peronisti, stranki druga drugo lahko blokirata. Po drugi strani pa ta položaj le obe stranki sili k pametnemu dialogu, ki je pri vodstvu naroda tako potreben.

SLOVENSKO MIZARSTVO

se priporoča melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva
po zmerni ceni.

Telefon:
459 7275

FRANC ARNUŠ
76 Beverley Road,
ROSANNA, Vic.

Je pa bilo tokrat prvič, tako pravi poročilo, da so Argentinci "mislili", predno so oddali svojo glasovnico. Dokaz temu je dejstvo, da so mnogokje volili pol in pol: za guvernerja je bil izvoljen radikalni kandidat, izvoljeni župan pa je peronist. Ta pojav izbiranja kandidatov je za Argentino nov in zelo nenavaden.

Argentina stoji po teh volitvah pred velikim vprašanjem, kako se bodo stvari razvile. Jasno je, da z volilno slavo ni mogoče nikogar nasititi, od limanja volilnih plakatov po stenah se ne da živeti in z volilnicami ni mogoče plačevati zunanjega dolga. – Vsekakor tudi nam ni vseeno, kam gre Argentina, saj je tam kulturno izredno delovni kos Slovenije v svetu . . .

LIBANON doživlja tragedijo in se kar ne more rešiti krča nasilja. Kri teče v potokih kljub "premirju" in s težavami začeti spravni konferenci v Ženevi. Krščanski begunci poročajo o množičnih grozodejstvih v krajih gorovja Šuf, kjer Druzi s pomočjo sirskih čet ne prizanašajo nikomur: poklali so cele maronitske vasi. Svetovna javnost pa je šla in gre še molče mimo teh načrtnih pokolov . . .

Opali

Ogleduješ po lepem darilu, zlasti morda pred obiskom domovine?

Oglasi se pri nas: imamo bogato izbiro
BRUŠENIH OPALOV in **DRAGIH KAMNOV**,
izdelujemo pa tudi
ZLATNINO in **SREBRNINO**
po lastnih načrtih ali Vaših željah.

Ko kupujete opale, drage kamne, zlatnino,
zaročne in poročne prstane . . .

OBIŠČITE NAS!

Pomenili se bomo v slovenskem jeziku!

KOVAC'S GEMS & MINERALS

291-293 WATTLETREE ROAD,
EAST MALVERN (Melbourne), 3146
Telefon: 509 1611

kotiček naših mladih

**MATI,
DOMOVINA,
BOG**

Krog nas vse je svetlo, jasno,
luč, toplota vsepovsod,
sonce sije nam prijazno,
sveti na življenja pot.

V nas kipi življenje novo,
v naši duši je pomlad,
moč mladostna nas navdaja,
polni ciljev smo in nad.

V zmago upamo ljubezni,
sloge, bratstva med ljudmi,
upamo v edinost, spravo,
zблиžanje med narodi.

Cilje, vzore izpovemo,
— naj zvedo se naokrog! —
naši cilji so visoki:
MATI, DOMOVINA, BOG!

Ludovik Ceglar

DRAGI OTROCI, gotovo veste: če je slika obrobljena s črnim robom in če je ob imenu križec, to pomeni, da oseba s tem imenom in na taki sliki ni več med živimi. Življenje se ji je izteklo. Posebno v novembru se spominjamo pokojnih, ki smo jih poznali.

PETER SLAVEC

Rojen za ta svet
24. junija 1967

Rojen za nebesa
10. nov. 1983

R. I. P.

Dragi striček! — Zopet se Vam oglašam in tokrat bi rad opisal potovanje in počitnice v Sloveniji. Odpeljali smo se osmega junija iz Tullamarine proti Ljubljani. Postaje so bile: Sydney, Singapore, Dubai. Vožnja je bila zelo prijetna, še posebno, ker smo bili na letalu skoraj sami Slovenci. Na Brnik smo prispeli že v zgodnjih urah. Vreme je bilo tudi zelo lepo. Od tu smo se razkropili na vse strani. Tudi mi smo se kmalu prikazali na dvorišču moje stare mame, ki se je kar prestrašila, da smo že prišli, ker še ni imela nič pripravljenega.

Pričele so se naše počitnice. Doma so ravno zorele češnje. Kmalu se je tudi začelo sušenje krme.

Videl sem tudi razne lepe kraje Slovenije: Bohinj, Bled, Postojna . . . , pa tudi Nemčijo in Avstrijo, kjer so starši obiskali nekaj prijateljev.

Meni pa je bilo najbolj všeč, kadar sem stari mami pomagal pri delu, ki ga ni nikdar zmanjkalo.

Ker smo imeli zelo vroče poletje, sem se tudi dosti kopal. Pa tudi gobe sem nabiral, ki so rastle letos kot že dolgo ne tako, kakor je povedala stara mama. Je res veliko veselja pri iskanju gob, saj sem kmalu imel že svoje "štante", kot pravijo temu. In tudi trgatve nisem zamudil. Prav pridno sem pomagal polniti škafe in čakal, da se sladki mošt pcedi iz preše. Grozdja je bilo zelo veliko in tudi sladko je bilo, pa tudi jagode sem moral pobirati po tleh.

Na kostanj prav tako nisem pozabil. Veliko sem ga nabral, zvečer smo ga pa pekli.

Toda vsega je bilo kmalu konec in treba se je bilo posloviti od vseh ter se podati na dolgo potovanje nazaj v Avstralijo. Dolgo mi bo ostalo vse to v spominu.

Prav lepo pozdravljam Vas, dragi striček, pa tudi vse bralce Kotička mladih in želim vsem vesele božične praznike! — **Tony Bogovič**, 13 let, East Kew, Vic.

Lepo je, da mislimo nanje in zanje molimo. Ko bomo mi umrli — in nihče ne ve kdaj, kje in kako — ter nas bodo pokopali, bodo pa drugi molili za nas. Upajmo!

Slika mladince tu je črno obrobljena in nad njegovo ime smo dali križec. Več o pokojnem PETRU vam lahko mama prebere na strani 312. Tu pa bi vam rad posebej poudaril, da je bil Peter kljub mladim letom in rojstvu v Avstraliji ves čas del naše slovenske melbournske skupnosti. Pri nas v Kew je bil krščen, tu je prejel prvo obhajilo in birmo ter bil še v nedeljo pred smrtjo pri maši in obhajilu. Radi smo gledali njegov nasmeh. A rad ga je imel tudi Bogec in ga je poklical k sebi. Enkrat bomo tudi mi vedeli, kaj je bilo fantu s tem prizanešeno. Petru privoščimo srečo v nebesih.

Petrova smrt pa je opomin vsem vam kolesarjem, da je zlasti na cesti zelo lahko izgubiti mlado življenje.

EARLWOOD, N. S. W. — Lani sva se videla, dragi pater urednik, ko smo v Melbournu pokopavali mojo sestro **Marijo Horvat**. Umrli je na tretjega novembra, petega novembra pa smo imeli pogreb iz slovenske cerkve sv. Cirila in Metoda na keilorsko pokopališče.

Sestrina smrt je bila za njeno družino kakor tudi zame velika žalost in hud udarec, saj je prišla tako naglo in nepričakovano. Zato pa je bilo še bolj tolažilno, da je imela tako lep pogreb in jo je toliko prijateljev in znancev spremilo na zadnji poti. Težko je povedati, kakšni občutki navdajajo svojce, ko so ob udarcu smrti sicer tako daleč od doma, pa vendar obdani od tako številnih vaščanov. Marijo so sami vaščani nosili pri pogrebu.

Po pogrebu ssem imela namen, da bi se prav vsem lepo zahvalila, ki so kakor koli pomagali v dnevih žalosti in pri pogrebu, zlasti še vaščankam in vaščanom. A čas kar prehitro teče in medtem sem bila tudi doma, na obisku pri užaloščenih starših in bratih. Tako je prav zdaj minilo že celo leto od tistih žalostnih dni. Pa saj pravijo, da za zahvalo ni nikoli prepozno . . .

Pismu prilagam dar, pa opravite sveto mašo za pokojno sestro Marijo in obenem v zahvalo vsem, ki so nam takrat stali ob strani. Pošiljam tudi nekaj za rože v slovenski cerkvi, ki je takrat sprejela mojo drago pokojno sestro pred njenim odhodom na zadnjo pot.

Še nekaj bi rada dodala v zavesti, da je vse naše življenje velika šola, če ga le prav vzamemo. Ko sva s pokojno sestro Marijo prišli v Avstralijo in začeli vsaka svoje življenje z družinicami, so bili težki časi vsem skupaj, saj smo morali začeti iz nič. Pa morda smo jih še težje vzeli in razumeli, na grenkih spomnih preteklih let doma, ki so nam zrahljali živce. Tako naj kar priznam, da je prišlo med sestro in mano do nespornazuma, ki je bilo za obe veliko in nepotrebno trpljenje. Pa sva bili — hvala Bogu! — tako srečni, da sva končno zadevo med sabo uredili in si bili zopet sestri po božji volji. Če bi ne bili, kako bi mi bilo pri pogrebu?

Zato bi ob tej priliki prosila vsakega, ki to bere, posebno pa vse poznane, prijatelje in vaščane: če je kaj narobe med brati in sestrami, med prijatelji in sosedi — naj ne čakajo in odlagajo ter si naj ne grenijo življenja! Lepo naj si oprostijo, čim prej je mogoče, dokler

križem australske slovenije

so še živi in si lahko stisnejo roko. Saj življenje je tako kratko in negotovo: naj ga uživajo po božji volji, ne pa si ga grenijo brez vsakega smisla. Vsi bomo enkrat umrli — poskušajmo si eden drugemu pomagati živeti boljše in lepše, dokler smo na tem svetu! Kasneje je prepozno . . .

Upam, da nisem napisala preveč naravnost. A čutila sem, da moram, saj mi je prav to ves čas rojilo po glavi. — Iskrene pozdrave vsem! — **Iva Basioli**.

.....
Slovenka iz Nemčije, po poklicu zobotehničarka, stara 21 let, išče zaposlitve v Sydneyu, kakor tudi od januarja 1984 sobo v boljšem delu mesta.

Ponudite prosim na: **IRENA VIPAVC**,
Bubenhaldenstrasse 44
D-7000 STUTTGART 30"

.....
KEW, VIC. — Matici naših pokojnih zadnjega leta, od lanskega do letošnjega novembra, smo zopet dodali nekaj imen rojakov, ki so umrli že prej, pa njih imen doslej še nismo objavili, ker zanje nismo vedeli. Vsi nam pri tem nabiranju lahko po svoje pomagata, kakor tudi z osnovnimi podatki, kjer so pri pokojnih nepopolni, pa jih veste, ali pa o njih lahko poizveste. **Osnovni podatki so: Ime in priimek (tudi deklisko), datum in kraj rojstva, datum in kraj smrti.** Hvaležen Vam bom, saj je želja uredništva, da je seznam naših pokojnih čim popolnejši.

Nedavno sem dobil vrnjene **MISLI**, ki so prihajale dolga leta na ime **Rozalije Pecarič, Gawler, S. A.** Preko naslova je pisalo "Deceased". Takoj sem pisal in v olajšanje sporočila naredil nekaj formular, da na njem domači izpolnijo zaželjene podatke o pokojni.

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

Dr. J. KOCE, Flat 2, 139 High St., Kew, Vic. 3101 — Tel. 862-3027

(Najstarejši tudi po letih objavljanja oglasov v Mislih)

ČE HOČETE POTOVATI,

se z zaupanjem obrnite name. V moji odsotnosti me nadomestuje v uradu gospodična GABRIJELA, ki Vam bo šla v vsem na roko. Če pridete na agencijo in me ni tam, vprašajte za GABRIJELO, lahko pa ji tudi telefonirate na telefon agencije: 329 - 6833

CONCORDE INTERNATIONAL TRAVEL, 541 King Street,
Melbourne, 3003 — Tel. 329 - 6833 . — Consultant DR. J. KOCE

Priložil sem tudi oznamčeno kuverto z naslovom MISLI. Takoj sem dobil odgovor s podatki. Sicer sem pri tem zvedel, da smrt naročnice ni bila nedavna, ampak že leta 1978 — torej so MISLI pet let prihajale zaman, dokler se le ni nekdo spomnil in jih vrnil. Pa vseeno sem zadovoljen, da so se vsaj zdaj vrnile in smo pokojno mamo in staro mamo vpisali med rajne. Je še kaj podobnih primerov, da MISLI prihajajo na ime mrtvega ter jih mečejo v koš? Ne dvomim. Sporočite nam jih, prosim!

Naj tu še omenim, da se pokojne slovenske mamice Rozalije v Gawlerju dobro spominjam, saj sem jo svoj čas večkrat obiskal, ko sem še hodil v Adelaido pastirovat. Kmalu po mojem sprejemu uredništva MISLI mi je z očitno žalostjo pisala, da jih zaradi slabih oči ne more več brati ter naj jih neham pošiljati. Napisal sem ji pismo in se ji zahvalil za dolgoletno zvesto branje, njeno ime z naslovom pa seveda vzel iz seznama. Pa samo za en mesec. Potem me je njeno novo pismo naprosilo, naj jih spet začnem pošiljati ker "ne gre brez njih", kot je mama zapisala. Preveč let jih je prebirala in kar ni se mogla živeti, da bi več ne prihajale v hišo. Omenila je, da so ji kupili povečevalno ste-

klo, pa jih bo — četudi z muko — še naprej prebirala. Pecaričeva mama jih je brala do smrti v avgustu 1978, četudi smo šele zdaj zvedeli za njen odhod. Naj počiva v miru božjem! — Urednik.

RYDALMERE, N. S. W.— Poravnavam naročnino zase ter za mojega naročnika v Gorici in zanima me, kako gre pri Vas prodaja moje knjige (Bo še kaj odjemalcev? — kajti končanih izvodov mi je ostalo prav malo.). Pišem pa Vam v glavnem glede starih izvodov "Misli". Lahko bi se pohvalil, da imam celotno zbirko vseh izvodov od prve do zadnje številke tega našega mesečnika, če bi mi kdo dal novembrsko in de-

SYDNEYSKIM ROJAKOM

nudi

BOLOGNA SMALLGOODS

Telefon
728 1717

7 QUEST AVE.
CARRAMAR, 2163

sveže meso, kvalitetno suho meso,
raznovrstne salame in druge mesne izdelke.

Za razne prilike po naročilu
spečemo tudi celega prašička.

Hitra in brezplačna dostava.

Obrnite se na nas!

Priporočila se lastnik podjetja

J. & A. ŠKRABAN

E. Z. OFFICE MACHINES

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev se melbournskim Slovincem priporočila za prodajo novih in starih pisalnih, računskih in podobnih strojev vseh znamk. Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČŽŠ, ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

1 Yarra Court, N. DANDENONG, Vic. 3175
Telefon: 795 6937

POTUJETE V RIM? — DOBRODOŠLI!

Hotel Bled

II. kat,

Via S. Croce in Gerusalemme, 40
00185 ROMA (ITALY).

Tel.: (06) 772 102 in (06) 757 9941

Sobe s kopalnico, radioaparatom, klimatsko kotrolo,
Centralna lega. Prostor za parkiranje. Restavracija.
Slovensko osebje.

cembrsko številko 1952. Božično prilogo za leto 1952 imam, za novembrsko in decembrsko številko pa niti ne vem, če sta bili izdani. Takrat so "Misli" izhajale še kot razmnoženina. Hvaležen bi bil vsakemu, ki bi mi mogel pomagati do teh dveh števil, ahi pa mi jih vsaj posoditi za fotokopiranje.

Povedati moram, da so mi "Misli" všeč. Prav z zanimanjem preberem tudi tisto, kar napišete o naročnini in ostalem na notranjo stran platnic.

S slovenskimi pozdravi! — Ivan Kobal

Par izvodov Vaše knjige MEN WHO BUILT THE SNOWY še imamo — vse knjige gredo danes bolj počasi v prodajo. Zanimivo: navadno povprašujejo po knjigi potem, ko enkrat zares poide. Glede starih MISLI pa: novembrska in decembrska številka 1952 sta vsekakor izšli. Če Vam ne bo prišel nihče v pomoč, bomo fotokopirali za Vas rade volje naš uredniški izvod. Osebnost sem vesel, da imate tako zanimanje za celotno zbirko izvodov MISLI. Starih razmnoženih izvodov gotovo ni več mnogo po slovenskih domovih. Pozdravi! — Urednik

BI KDO VEDEL POVEDATI . . .

. . . kje živi LOJZE ZORJAN, brat pokojnega Karla Zorjana (glej "P. Bazilij tipka" te številke!). Je nekje v N. S. W. in se že par let ni oglasil domačim. Seveda mu tudi še ni znano, da mu je umrl brat.

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES Pty. Ltd.
182 Norton Street, Leichhardt, N.S.W., 2040

TAX CONSULTANTS — INSURANCE BROKERS

Prevzemamo registracijo in popolno knjigovodstvo vsakovrstnih podjetij in družb ter kontraktorjev, kakor tudi posameznikov. Urejamo davčne obračune ("Income tax return"), rešujemo davčne probleme in nudimo potrebne nasvete.

Posvetujte se z rojakom:

V. FERFOLJA,
J. M. THAME,
E. WEINBERG

Predstavljamo različna zavarovalna podjetja —
"Tariff. Companies".

Nudimo vam zavarovanja: za življenje, za bolezni, v nezgodah; zavarovanja nepremičnin itd. (Workers' Compensation, Public Risk, Superannuation scheme, Pension Funds.)

Telefon: SYDNEY 560 4766 in 560 4490

REŠITEV Besednice v oktobrski številki:

1. ržen; 2. eklipsa; 3. dijak; 4. klica; 5. izvir; 6. Sinaj; 7. ozare; 8. podoba; 9. roleta; 10. Igor. 11. jago-da; 12. Anica; 13. ta. — Druga in tretja vrsta črk od zgoraj navzdol povedo pomemben rek: REDKI SO PRIJATELJI V NADLOGI!

Rešitev so poslali: Slovenske sestre Baragovega doma, Jože Grilj, Angela Židan, Zalika Svenšek, Helen Toplak, Francka Anžin in Marija Špilar, Albina Konrad, Ivan Lapuh, Lojzka Vučko, Lidija Čušin, Vinko Jager, Srečko Perin, Stanko Aster - Stater, Amalija Kucler, Anton Podlipec.

Za nagrado je bila izžrebana tokrat Zalika Svenšek.

Ortopedske lesene čevlje (cokle) morete kupiti pri slovenskem podjetju, ki jih ročno izdeluje in razpošilja po vsej Avstraliji in po želji tudi v Evropo (za naročilo dveh parov poštnine ne računamo). Imamo v NSW največjo zalogo in izbirno vseh velikosti in raznih barv. Izdelujemo tudi vsakovrstne čevlje po naročilu (ročno delo). — Za naročbo in informacije telefonirajte (v slovenskem ali angleškem jeziku).

Handmade
CLOGS

Z naročilom
po pošti
pošljite obris noge!

SA-KLEN

Phone: (02) 699-6477

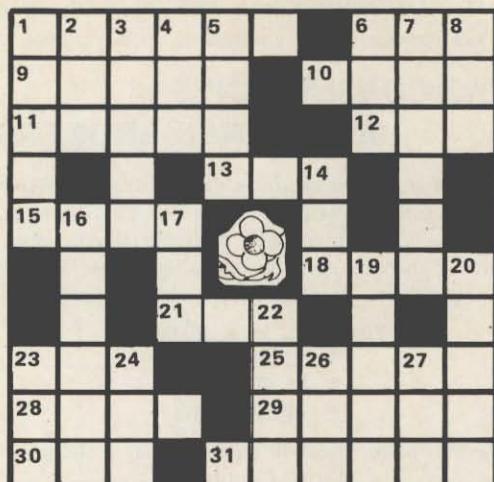
185-187 REGENT STREET, REDFERN, N.S.W. 2016

Delavnica in trgovina na istem naslovu, ne daleč od glavne sydneyjske postaje (prostora za parkiranje vedno dovolj!).

Odperto sedem dni na teden: Od poned. do petka od 8 do 5:30, ob sobotah od 8 do 12 in ob nedeljah od 10 do 4 pop.

Križanka (Ivanka Žabkar)

Vodoravno: 1. za smrt pravimo, da tako dela; 6. za čimba; 9. upad morske vode; 10. vrsta živali; 11. dirjanje konja v dolgih skokih; 12. hranilna rastlina, ki raste v vodi; 13. strokovno ime za nizek ženski glas; 15. spada k obedu; 18. eden dodatkov k mesu kruha; 21. listina, uradni spis; 23. naslov turških dostojanstvenikov; 25. ognjenik na italijanski zemlji; 28. je v zvezi z ognjenikom; 29. pokrita; 30. del naše osebnosti; 31. trgovec s cenanim, navadno drobnim blagom.

Navpično: 1. položaj, stanje; 2. strupena žuželka; 3. obredna posoda; 4. del obraza; 5. premik zraka; 6. eden mlečnih izdelkov; 7. izdatna, preko mere zadostna; 8. neresnica; 14. ena športnih panog; 16. poslušen sem, ne delam po svoje; 17. svetopisemska oseba; 19. druga slovenska beseda za velikonočni praznik; 20. zbornik besed; 22. čir, izpuščaj; 23. veznik; 24. rimski pozdrav; 26. žensko ime (okrajšana oblika); 27. vrtna senčnica.

Rešitev pošljite do 6. decembra na uredništvo!

Lekarnar: "S tem zdravilom boste lahko spali vso noč, bodite brez skrbi!"

"Kako pogosto pa ga moram jemati?"

"Vsaki dve uri."

Slovenija Vas pričakuje tudi drugo leto. Skupinski polet
MELBOURNE – SYDNEY – LJUBLJANA
v mesecu juniju bo zelo ugodna ekonomska prilika za obisk lepe
rodne domovine. Za pojasnila se obrnite na DONVALE TRAVEL
1042 – 1044 Doncaster Road, East Doncaster, Vic. 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure)

Urarsko in zlatarsko podjetje

Alexander

WATCHMAKER and JEWELLER
190 Church Street (vokal Macquarie St.)
Parramatta, N. S. W.
Telefon 633 1384

vam nudi 10% popusta pri vsakem nakupu, 20% pa na
vsa popravila ur in zlatnine ter šest mesecev garancije.
Engraviranje imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND
MADE IN OUR OWN WORKROOM.

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte
o ugodnih pogojih. — Priporočata se

E. & C. ROBNIK

TUDI SKOZI STISNjene ZOBE SE DA ZBIJATI ŠALE . . .

(Temu se smejejo v Sloveniji
—pa se dajmo še mi!)

- + Ne pozabi, da se s časom tudi vsak oblastnik izrabli!
- + Človek je edini potomec tiste živali, ki se najhitreje dresira.
- + Iz mnogih stolčkov bi lahko sestavili zatožno klop.
- + Socialne razlike pri nas se zmanjšujejo, ker delavci odhajajo v tujino.
- + Predsednik krajevne skupnosti je šel mimo župnišča, kjer je župnik ravno popravil pot. "O, pot popravljate!" se je hotel malo ponorčevati, "Pa ni to menda pot, ki pelje v bebesa?" — "O, to pa ne, saj na njej bi vas najbrž ne srečal," mu je vrnil župnik.
- + Namesto cvetja bi bilo na oltar domovine treba od časa do časa položiti račune.
- + Če preveč pijete, ni nujno, da ste alkoholik. Lahko se utapljate.
- + Bogastvo nima mej. Namreč, če ga je preveč, gre čez mejo.
- + Oglas: Prodaj vilo s pogledom na delavski razred.
- + Spranim možganom je lahko podtakniti umazane misli.

TRENUTKI MOLKA – Misli za vsak dan leta je napisal Franc Sodja CM. Knjiga je izšla v Argentini. Vešana stane 4.– dol., broširana 3.– dol.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtnne spise Tomaža Kempčana. Cena lično vezani knjižici je 5.– dol.

HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika. Dodane so tudi stalne mašne in druge molitve. Cena 5.– dol. Ista pesmarica v skrajšani obliki (tiskana v Avstraliji) stane 2.– dol.

KRISTJAN MOLI je naslov najnovejšega molitvenika, ki je izšel lani v Ljubljani in ima 305 strani. V belih, rdečih ali temnomodrih trdih platnicah. Cena je 5.– dol.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS – Angleški življenjepis misijonarja Baraga v žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. Cena 2.– dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju fantov, ki so gradili Snowy Mountains projekt, napisal v angleščini Ivan Kopal. Cena 8.– dol.

THE ORCHARD – Dore Sluga, povojni emigrant, v angleščini opisuje doživljanje vojne in revolucije v Sloveniji ter povojno begunsko pot mladega fanta v svet. Vredno branje tu rojenim slovenskega rodu. – Cena 6.– dol.

SLOVENIA LAND OF MY JOY AND MY SORROW – Vlado Kozina, slovenski duhovnik v ZDA, v angleščini živo opisuje, kako je kot mlad študent–bogoslovec doživljal grozote revolucije v Sloveniji. – Cena 9.– dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla je v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N. S. W. Obsega spomine na Loško dolino v času revolucije in razmišljanja o komunizmu. – Cena 6.– dol.

MOHORJEVKE 1983: CELOVŠKE 14.–, GORIŠKE pa so že pošle.

SLOVENIAN HERITAGE (Vol. I) – Zbral in uredil dr. E. Gobetz, izdal pa Slovenian Research Center of America. V angleščini pisana knjiga o slovenskih dosegih v svetu, 642 strani večjega formata, trdo vezana. Vredno branje zlasti mlademu rodu med nami. – Cena 18.– dolarjev.

Naj omenim, da poštnina v ceni NI vključena!

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prisrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irving Street, PHILLIP (CANBERRA), A.C.T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobot, nedelj in praznikov, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.45 a.m. do 11.45 ure p.m.

Nudimo številne slovenske pijače, naša kuhinja pa servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od petih popoldan do desetih zvečer, na nedelje in praznike pa že od dvanajste ure dalje.

Tudi Vam bo pri nas vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

(vse ure)

*Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje
Pokličite nas in ako Vam je ugodnejše, PRIDEMO TUDI NA VAŠ DOM.*

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja
(pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

PARI, KI NAČRTUJETE POROČNO POTOVANJE, STOPITE V ZVEZO Z NAMI!
UREJAMO TUDI POTOVANJA PO AVSTRALIJI, V NOVO ZELANDIJO,
BALI, SINGAPUR, HONGKONG,
ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIŠKE, KANADO
TER SEVEDA KAMOR KOLI V EVROPO IN NA VSE STRANI SVETA.

Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!

Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!